

Predmet IT-98-32-A, Tužilac protiv Mitra Vasiljevića

Transkripcija i redaktura transkripta: Fond za humanitarno pravo, 15.decembar 2005.

Ponedjeljak, 12. novembar 2001.

Optuženi Mitar Vasiljević

Otvorena sednica

Optuženi je pristupio Sudu

Početak u 9.30 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA HANT: Gospodine Domazet, dobili smo vaš raspored za ovu nedelju. Imajući u vidu da se određeni svedoci, koje pozivate, bave vrlo uskim pitanjem, nadam se da, za ovu nedelju, imate više svedoka na raspolaganju od ovih koje ste naveli.

ADVOKAT DOMAZET: Vaša visosti, koliko znam, ovi svedoci, koje sam naveo, su došli u Hag (The Hague). Postoji mogućnost da, ukoliko smatrate da neće ... da će ovi svedoci završiti svoje svedočenje pre petka, da svedoci koji su predviđeni za sledeću nedelju, neki od njih dođu još ove nedelje, ali ja mislim da će ovi svedoci svedočiti do kraja nedelje, da nećemo imati pauze.

SUDIJA HANT: Možda, možemo to ponovo da razmotrimo pre kraja dana u utorak, ali mislim da sam vam rekao da bi bilo bolje da svedoci dođu ovde, u Hag, i uživaju u holandskom vremenu tokom vikenda nego da mi sedimo, ne radeći ništa. Treba da se nastavi s poslom. Videćemo do sutra, posle podne, kako će raspored, koji ste predložili, da se razvija. Znam da je gospodin Grum (Groome) dugo ispitivao vašeg klijenta, ali on, ipak, jeste optuženi, i ne bih ni očekivao da drugačije postupi. Međutim, nadam se da mu neće biti potrebno ni približno toliko vremena sa ostalim svedocima. Čini mi se da je priroda svedočenja ovih svedoka nešto što može, sa svim odgovarajućim detaljima, da se završi relativno brzo, ali videćemo kako će stvari da se razvijaju. Gospodine Vasiljeviću, vi ste još uvek obavezni pod zakletvom koju ste položili, pre nego što smo napravili pauzu. To vam je jasno, zar ne?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ: Da, časni Sude.

SUDIJA HANT: Izvolite, Gospodine Grum.

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽILAC GRUM

TUŽILAC GRUM: Hvala, časni Sude.

SUDIJA HANT: Obećali ste da nećete dugo.

TUŽILAC GRUM: Očekujem da ću danas da završim, časni Sude.

SUDIJA HANT: Vi ste rekli, mislim, da vam je potrebno još jedno sat vremena.

TUŽILAC GRUM: Moram da proverim zapisnik da vidim šta sam tačno rekao, ali mislim da će mi trebati više od sat vremena. Časni Sude, počecu tako što ću se pozvati na dokument sa pseudonimima. Ne znam da li su pri ruci ovde, u Sudu. Ja imam nekoliko dodatnih kopija ovde.

SUDIJA HANT: Da. Svedoku će trebati jedan primerak, zato što mu, izgleda, ne dozvoljavaju da ga zadrži.

TUŽILAC GRUM: Ja imam dodatne kopije, ako su one potrebne Sudu.

SUDIJA HANT: U redu. Mogu i one da posluže.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine Vasiljeviću, želim da se vratimo danas na dokazni predmet D22. To je spisak koji ste vi napisali tokom drugog dana vašeg svedočenja, i rekli ste da ćete radije da koristite šifru umesto imena tih ljudi, kada ih budete spominjali u svom svedočenju. Vi nam niste rekli za neka imena na tom spisku i kako se oni uklapaju u ovu priču, te želim sada da vam pitam o tome. Broj VGD-11. Pogledajte, molim vas, dokument D22 i kažite nam kako se VGD-11 uklapa u vašu verziju događaja.

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Gospodine tužioče, ja ću to vama sve objasniti, al ja bih vas zamolio, ako mi dozvolite, da samo malo prokomentarišemo, recimo, izjavu ... Nema ga ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine Vasiljeviću ...

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Izvinjavam se.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine Vasiljeviću ...

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ako mi dozvoljavate ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodin Domazet će imati prilike da vam postavlja pitanja kako bi se bilo koje pitanje razjasnilo. Ono što ja želim da vas pitam je u vezi osobe VGD-11. Da li pred sobom imate dokazni predmet 22?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam kažete kakvu ulogu ima VGD-11 u vašoj verziji događaja, a koji se odnose na ovu otpužnicu?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: VG-11 je ... *(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* ... reći ću vam nešto malo kasnije, ali to ću morati da uradim na zatvorenoj sednici ili privatnoj, ili kako vi već to zovete, ali kao ... *(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* ... *(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* ... Tako da ne želim da spominjem imena.

SUDIJA HANT: Gospodine Grum, to je vrlo očigledno, ako je rekao da ne želi da govori o tim osobama javno. Ukoliko želite, ipak, da govori o njima, moraćemo da pređemo na privatnu sednicu.

TUŽILAC GRUM: Želeo bih da postavim samo jedno pitanje da vidimo, prvo, da li je to potrebno, časni Sude.

SUDIJA HANT: Svakako.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ovo što vi želite da nam kažete u vezi ove dve osobe, da li se radi o nečemu što može da se kaže pred Sudom ili se radi o nekim drugim informacijama?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Za VG-10 nemam ništa reći, a za VG-11 mogao bi reći.

TUŽILAC GRUM: Onda, u tom slučaju, molim da pređemo na privatnu sednicu da bi razgovarali o VGD-11.

SUDIJA HANT: Da. Dakle, prelazimo na privatnu sednicu.

(privatna sednica)

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine Vasiljeviću, vi ste nešto rekli i ja želim to da razjasnim javno, za zapisnik. U vezi osobe broj 21, VGD-21, vi ste rekli sledeće: "Osoba broj 21 dala mi je to i rekao mi je da zapalim kuću." Na koju kuću ste mislili?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, on je reko da ja moram da zapalim kuću. Dao mi je kasetu, a kuća ne bila na Bikavcu. Na kaseti to piše. Baš to piše na kaseti, i njega pominje i osobu 20, znači osobe 20, 21, da su učestvovali u streljanju muslimana u Rogatici. I govori o, svjedok isto ovaj, kako su u Banju dovedene od strane Milana Lukića, tučani, prebijani i opljačkani i sve tako ... I onda na kraju kasete, reporter koji vodi tu emisiju, on govori i kaže ovako: "Još jedan masovni zločin se dogodio u Višegradu, u mjestu Bikavac, gdje je Mitar Vasiljević, Momir Savić i Zoran Sekulić zapalili punu kuću muslimana." E tako sam ja saznao za ovu kuću na Bikavcu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Upravo ste nam rekli da su VGD-17, 18 i 19 bili policajci, koji su suspendovani s posla. Da li su oni u toj grupi policajaca koji su uhapšeni zajedno sa VGD-10?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine Vasiljeviću ...

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne samo ... 19 nije bio uhapšen.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Znači 17 i 18?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: I 10.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: U redu. Želim da vam postavim par pitanja o tome da ste bili prethodno osuđivani. Vi ste posvedočili, tokom direktnog ispitivanja, da ste bili, ranije, hapšeni i da ste proveli šest meseci u zatvoru. Da li je to tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: *(nerazumljivo).*

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam kažete, tačno, šta ste uradili i zbog čega ste osuđeni?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, pjevali smo nacionalne pjesme.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A gde ste bili kad ste pevali nacionalne pesme?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: U selu Klašnik. Išli smo u prodavnicu i gore smo pili, i tako ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li sam u pravu kada kažem da su te pesme, koje ste pevali, stvarale strah kod muslimana i da su ih plašile?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ma ne, nisu one stvarale strah. More, ja ću vama da kažem i ovo, da su ... jesmo mi pjevali, al nismo pjevali to što su i oni to svjedočili, kasnije. Oni su nama to u teži oblik stavili. Tako da smo mi dobili zatvora, a, inače, pjesme ... Kaznili su nas ... kažnjavalo se tada kod nas, to nisi smio pjevat u socijalizmu, nikaku pjesmu koja bi povrijedila baš nikoga. Al ja sam, da vam kažem, mogo zatvorit hiljadama ljudi, u kafani sam radio, u restoranima, hotelima. Zbog

takih stvari, priča, nisam nikad nikoga ... Eto, ja sam odležao, ja i ... petorica nas. U stvari, dvojica su bili maloljetni. Oni su odležali po 15 dana, a njih su dvojica po pet mjeseci, ja šest.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Rekli ste da je to bilo ispred prodavnice. Da li je ta prodavnica bila u vlasništvu muslimana?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ma, nije to bilo ispred prodavnice. Mi smo izašli već, od prodavnice, iz sela. To je bilo dolje, kad smo sišli na neke livade, a prodavnica je bila društvena. Tada nije bilo, ovaj, privatnih objekata, u posjedu privatnika. To su bile sve društvene, ovaj, objekti društvene svojine.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li vas je policija videla dok ste pevali, ili su muslimani ili neki drugu uložili, to jest, prijavili vas, zbog toga, policiji?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ma, neko je to od njih prijavio. Pa, mi dobili samo pozive kući, donio poštar, javili se u stanicu policije. Oni nas poslali sudiji, pa nas je osudio, ovaj sudija za prekršaje, dva mjeseca. A kasnije se žalio javni tužilac na malu kaznu i onda smo išli na redovni sud i dobili pet mjeseci, s time što su ova dva mjeseca uračunata, što smo odležali.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Znači muslimani ili bar jedan musliman prijavio je to, što ste vi radili, policiji. Tako tvrdite?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I, na osnovu vaših komentara ovde, danas, čini mi se da smatrate da je kazna koja vam je izrečena bila prestroga za delo koje ste počinili. Da li je to vaše mišljenje?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, da vam kažem, sud je sud. Sud donosi odluke. A kasnije je bilo opasnije, ko bi nešto tako napravio. Kasnije su kažnjavani ljudi po više. A možda je nama što smo prvi put, ovaj, optuženi, bila je to olakšavajuća okolnost i tako ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Želim da vam pročitam optužnicu zbog koje ste osuđeni i da vam, zatim, postavim pitanje. Radi se o članu 119: "Ko god, iz propagandnih ili drugih razloga, provocira ili raspiruje nacionalističku, rasnu ili versku mržnju ili stvara razdor među narodima i narodnostima koji žive u Jugoslaviji, biće kažnjen strogim zatvorom do 12 godina." Znači, mogli ste da dobijete i kaznu do 12 godina zatvora za zločin za koji ste osuđeni, zar ne?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, to nije bio zločin. To je bila pjesma. Pa, nije nikad niko osuđen toliko ... To je moralo, 12 godina, da napraviš nešto krupnije. Mora da imaš neku, šta ja znam, moraš da budeš protiv države skroz, znači. Ovo je pjesma jedna obična, u pijanom stanju i tako ... Bili smo popili. Ne znam kako bi ja to sad vama objasnio ... A nisam mogo dobit 12 godina. Kako 12?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Sada želim da pređem na događaje iz Pionirske ulice. Vama su poznate optužbe protiv vas, Milana Lukića i nekih drugih ljudi. U vašoj izjavi od 16. novembra, prošle godine, rekli ste da verujete da su optužbe protiv Milana Lukića tačne. Da li još uvek, dok danas ovde sedite, smatrate da su te optužbe protiv Milana Lukića tačne?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Smatram uvijek. Ja sam ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Zašto smatrate da su optužbe, u odnosu na Milana Lukića i njegove ljude, tačne?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja da vam, samo, kažem ... Dobro, sad pominje mene u Pionirskoj ulici. Ja nemam pojma o tome. Ja sam vam reko već, i ponoviću, da sam slomio nogu taj dan. Nisam ni znao ja da je Milan to uradio, ni Bikavac, ni Pionirsku. Nikad nisam znao. Ali svjedoci to svjedočili su. Kako znam? Njega pominju svugdje, i za voz, i za Srebrenicu, i za ... tako ... Bio sam prisutan u Sasama, pored rijeke, kad se desio taj zločin. Na mnogo, mnogo načina se pominje u svakom .... u silovanju, i pljačkanju, i ubijanju, i tako ... A sad, kad mene pominju u toj Pionirskoj, na Bikavcu, al ja ... Vi ste odustali od Bikavca. Pionirsku ću dokazivati.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Čuli ste da je određeni broj svedoka identifikovao Milana Lukića kao osobu, koja je bila prisutna u vreme kad je podmetnut požar u Pionirskoj ulici. Da li mislite da je bilo ko od tih svedoka pogrešio oko prisustva Milana Lukića tamo, te noći?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Šta da vam ja kažem? Ja ne mislim, ali, ovaj, oni stavljaju mene tu. Al ja da sam bio, na bilo koji način, da sam vidio, ja bih to vama ispričao. To se radi sad o meni. I ne samo njega da bi pomeno, pomeno bih svakoga ko je bio. Ali ja vama o tome, stvarno, ne mogu ništa reći, nešta tačno. Ja sam oko pet sati slomio nogu i ja sam ... fizički nisam mogao biti prisutan.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine Vasiljeviću, vratimo se sada na početak tog dana. Vi ste svjedočili da vam je, u neko doba u toku tog dana, neko nešto rekao u vezi nekakvog konja. Možete li da nam kažete ko je to bio? Ko vam je to rekao u vezi konja?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jedan stariji čovjek, Mimo Ristanović. On, inače, živi i on u Pionirskoj, gore. Blizu mu je kuća do kuće gdje su bili muslimani prvi put, gdje su ih pljačkali ... U istoj toj ulici, blizu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A ...

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Izvinjavam se. On je, inače, komšija gore, blizu ovoga čovjeka, koji je otišao, čiji je bio konj i tako ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li bismo mogli danas da razgovaramo sa Mimom Ristanovićem da proverimo da li vam je to rekao ili ne o konju, tog dana?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Mimo Ristanović je umro. On je bio stariji čovjek. Umro je, mislim, poslije rata, da je umro ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Pre nekoliko nedelja, govorili ste o Draganu Tomiću, i o tome kako ste njemu rekli šta se dogodilo pored reke. Da li bismo mogli Draganu Tomiću, danas, da se obratimo da proverimo da li ste mu rekli ili ne šta se dogodilo pored reke?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Reko sam ja vama da je Dragan Tomić pogino. On je bio komandir. On je naletio autom na nagaznu minu. Poginuli njih trojica tu, ja mislim. Inače je bio komandir milicije u Višegradu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gde se nalazio gospodin Ristanović kad vam je rekao za tog konja?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, ja sam bio u gradu. U gradu je to bilo. On je pitao mene da li znam nekoga ko bi uzo konja, neće konja niko. A ja sam reko: "Pa, doću ja", reko, "Mimo, pa ćemo ga gore, ovaj, odbiti prema Drinsku. Uzeće ga neko. Nekome treba na selu."

TUŽILAC GRUM – PITANJE: U koliko sati je, otprilike, došlo do tog razgovora?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, možda, jedan-dva sata popodne, tako ... ne znam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Osoba koja je bila vlasnik tog konja, je li to bio musliman?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da. On je otišao bio. Za Kladanj, mislim da je sigurno otišo. Tako mislim, tako ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Je li vam poznato njegovo ime?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne. Bio je stariji čovjek. Znam samo, ovaj, kako mi je govorio, da je išo često s tim konjem kad ide, bio je vjernik u džamiji i tako ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Jeste li tog konja i ranije vidali?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Je li vam gospodin Ristanović dao bilo kakve detalje o tom konju ili vam je samo rekao za tog konja, da je ostao?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da je ostao ... Kaže, dobar je konj, miran je. Kaže kad bi nekome ... kaže kad bi neko uzeo, bilo bi dobro da ne propadne i tako ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Jeste li vi imali nameru da prodate tog konja?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne. Pa, ovaj, ne bi ga niko ni, ne bi, ovaj ... Šta bi mogo uzet za njega? Da se on mogo prodat, uzeo bi njega neko drugi.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste se dogovorili da ćete da odete tamo gore i uzmete toga konja?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam date nešto više detalja u vezi s tim koja je bila vaša namera? Šta ste hteli da učinite s tim konjem nakon što ga uzmete?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja bih njega odveo gore, prema Dušče. Al, volio sam ja, da vam kažem, konje. Ja sam imo, onaj, kad sam bio dijete, godinama, dok sam bio, do osmog razreda, konja. Pa, sam ... i pado sam ja, razbio jednom glavu, bio u bolnici u Višegradu ... uvijek. Onda, ja sam sa sela. Gonio sam ja, otac mi je kupio onu smolu, a ja sam gonio konje, tako da sam kupovo knjige sebi i sestri za to, preko ljeta, kad sam na raspustu. Tako da sam, od malena, ja zarađivo sa konjem. Jeste to bilo teško za mene, ali moro sam, šta ću? Kao dijete sam ja, onaj, radio s konjem mojim, kojeg smo imali mi. Ja volim konje.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine Vasiljeviću, moje pitanje je sledeće: Šta ste nameravali da učinite s tim konjem, nakon što uzmete konja? Šta ste hteli s njim da učinite?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Htio sam ga uputiti gore, prema jednom selu Drinsko, da ga izvedem na staru prugu. Ima tu trave, nema, ovaj ...tu je nekad bila pruga ... ona je ukinuta i on će stić do sela, gore. Neko će ga uzet. Na selima, obično, to uzmu ljudi, a dolje, u gradu, to nema ko ni uslove da izdržava i tako ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Dakle, vaša namera bila je da konja ostavite na staroj pruži, u nadi da će, uz tu prugu, konj sam doći do sledećeg sela, gde bi ga neko našao i pobrinuo se za njega? Je li to vaše svedočenje?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ima li nekog posebnog razloga, zbog kojeg ste mislili da će taj konj, sam, da pođe uz tu staru prugu?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, on, ovaj, išao bi gore, sigurno. To, već kad bi prošlo Dušče, nije naseljeno više, ima gore livada, ima šuma, ima ... Tako, kod nas, i puštaju konje ... ja znam, dok sam bio dijete, pustiš ... on, pogotovo u jesen. Snađe se konj uvijek za pašu, i to ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A selo, za koje ste mislili da će konj do njega da dođe, to je bilo muslimansko selo na slobodnoj teritoriji, je li to tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: To je selo i muslimansko i srpsko. Bilo je mješovito, gore, selo. Drinsko je kao jedna mjesna zajednica, koja ima, sad, više sela. Kao, kod mene, Prelovo, recimo, mjesna zajednica Prelovo. Sela onda pripadaju, više sela, toj mjesnoj zajednici. Drinsko kao centar, taj neki, gdje su i škole i mjesni uredi.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li su Srbi, u to vreme, još uvek živeli u selu Drinsko?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, Srbi su uvijek živjeli. Muslimani su otišli, za vrijeme rata, iz sela Drinska.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: To je bilo u nedelju, je li to tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I nije to bila bilo koja nedelja. Osim što je to bio četvrti dan Kurban-bajrama za muslimane, to je, takođe, bio važan verski praznik za Srbe, zar ne?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: To je bio praznik Svete trojice, je li to tako?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Postoje neki pravoslavni praznici, koji su važniji od drugih, je li to tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, mislite od Svetog trojstva?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Pa, da vas ovako pitam: Da li je pravilno da se kaže da je, posle Uskrsa i Božića, praznik Svete trojice jedan od najvažnijih pravoslavnih praznika?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, ne bi ja to sad mogao prokomentarisati, al ima puno, onaj, praznika ... i slave, recimo, kad su ... i šta ja znam? Ima više slava, i Sveta trojica ja mislim da je slava, samo ne znam koja familija nema ... Samo jeste veliki praznik. Tad se nosi ono žito, i šta ja znam, u crkvu da se to osvješta da bi rodila godina. To su praznovanja vjere u to, da ne bi grad pomlatio ljetinu, šta... Ne znam ja toliko o tome. Znam, jeste veliki praznik. Ne bi valjalo, ovaj, ništa raditi, onaj, na zemlji, na ... praviti kuću tog dana, recimo, ili nešta tako ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Praznik Svete trojice traje, zapravo, tri dana, je li tako?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li bilo tačno da kažemo da, baš te nedelje, mnogi Srbi pravoslavci idu na službu u crkvu?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Idu, idu, sigurno.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I, na taj praznik, uobičajeno je da Srbi, na primer, donesu porodičnu ikonu u crkvu da se osvešta, je li to tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ikone? Pa, ne nosi se ikona u crk... Ne, ikonu nosiš kad kupiš. Onda nosiš, šta ja znam, u crkvu, pa to pop svješta. A ako bi išo od kuće, ne bi nosio ikonu. Ima ikona u crkvi. Jedino ako nije svještana ikona, znate. Ako je svještana, ne bi je nosio.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Nije li ...

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: I ona se može nositi, ne mora se nositi na praznik. Može se odnijeti ikona uvijek u crkvu da se svješta, bilo kojim danom.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Nije li, takođe, tačno da porodica priprema specijalno jelo, na tu nedelju?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da vam kažem, jer ja, recimo, meni je slava Đurđevdan, 6. maja. Specijalno jelo jeste, i pozivaju se gosti. E sad, ko slavi Trojice, isto tako. Ima familija koje slave Jovandan, ima Stjepandan, šta znam koliko ... ima puno slava, tako ... Svaka familija ima svoju slavu. Tako i Sveta trojica je i, pored toga što je praznik srpski, ali ima familija koje specijalno, ovaj, slave Svetu trojicu, ili ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li bi, recimo, vaša žena spremala posebno nedeljno jelo da se proslavi taj praznik?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, možda, ovako za porodicu, ali ne ... mi nismo imali tu obavezu, recimo, da za Svetu trojicu, da nekog pozivamo, na ručak i to ... To nije naša slava, ona je slava Srba svijetu. Praznik. Ali ja vam kažem, recimo, ja sam dužan za 6. maj, u stvari, otac je moj dužan, a kad bi on umro onda bi ja bio dužan to da nastavim. A dok je otac živ, nisam ja dužan slaviti slavu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Pre nekoliko minuta, rekli ste nam da se na taj dan ne gradi kuća. Da li se to odnosi na bilo kakav rad za praznik Svete trojice ili je zabranjeno, samo, da se gradi kuća?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne bi smio ništa raditi, na zemlji kopati, recimo, praviti kuću, tako te poslove koji ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Jeste li vi radili na taj dan? Bilo je neko čišćenje grada, koje ste spomenuli u svom svedočenju?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Možemo mi raditi, onaj, na bilo koji praznik u firmi, a samo kući ne bi smio raditi, a u firmi može. Pa, ovaj, i radili smo mi za Božić, i za Vaskrs, i za slavu, recimo, ovaj ... Nije to, ovaj, to nije bio grijeh. Samo kući, ne bi smio raditi. Kući, nešto privređivati taj dan, recimo, na Božić, na Vaskrs, na Trojicu, na Đurđevdan. To bi bio veliki grijeh. A u firmi, morali smo odraditi, i radili smo. To što radiš za državu, to nije bio grijeh, niti je to ko praznovno. Na poso moraš ići. Kad bi sve praznike praznovali onda, kod Srba ima puno praznika, niko ne bi ni radio. Da, onda bi imo sto praznika u godini.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine Vasiljeviću, pitam vas za 14. juni 1992. godine, dakle, za praznik Svete trojice, jeste li radili na čišćenju grada Višegrada tog dana?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I vi ste posvedočili da su i Srbi i muslimani vama pomagali u čišćenju grada. Jeste li sami čistili ili ste čistili u društvu sa drugim ljudima?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: S drugima. U društvu s drugima.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Jesu li neki od tih ljudi bili Srbi?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jesu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Jesu li neki bili muslimani?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Dakle vi, sada, svedočite da su se ti ljudi dobrovoljno javili da, zajedno s vama, čiste grad, na taj dan koji je bio verski praznik i za Srbe i za muslimane. Je li to vaše svedočenje?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ovaj, neću ja reći, ovaj, da su se oni ljudi ajde, ovaj ... Trgovci, ugostiteljski radnici, ispred pošti, banki to ... pa uvijek su to oni čistili, svakim danom. Nije to bio neki poso. One to brzo, žene, trgovkinje ... koliko sam radio taj dan, ne znam. Nije ono bilo ni fino vrijeme, nije ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Vi svedočite da su i Srbi i muslimani dobrovoljno došli da rade s vama, te nedelje?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne. Ja ne govorim, ja govorim ovo što o ... za to vrijeme dok sam ja bio. A sad ove nedjelje, koliko je bilo, ne znam. Ne mogu se sjetiti, i Srba i muslimana, recimo, šta ja znam? Možda je više, ovaj, muslimana. Recimo, ko kad je na bajram, nećeš muslimane. Nije to bio, onaj, ni to toliko potrebno da se to čisti. Možda, prvih dana. Jedno dva-tri dana jeste. Kasnije, to je

uređeno, stvarno je bilo dobro. Nije to svaki dan trebalo toliko ni ... Zamoliš ljude, radili su ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Dakle, sadašnje vaše svedočenje je da nije bilo mnogo posla tog dana i da vi niste sigurni jesu li sa vama bili i muslimani i Srbi i koliko je, uopšte, ljudi bilo koji su radili s vama tog dana. Je li to tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ovaj, bilo je Srba sigurno, ovaj, i Srpkinja koje su radile, ovaj, koje su radile poslove redovne u trgovinama, u ugostiteljskim objektima, na poslu redovnom. I tako, one izađu, očiste to svak ispred svoje radnje, i tako iz dana u dan. To nije bilo teško. Kasnije je sve bilo lakše.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: S obzirom na to kako vi to opisujete, izgleda da ste tog dana radili u centru grada, gde se nalaze prodavnice. Je li to tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Jeste li, ranije toga dana, radili na području Pionirske ulice?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, jesmo. Prije smo išli i gore, ovaj, pa da vam kažem gore su ... Najčistije je bilo gore. To su nove kuće, novo naselje.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Jeste li vi čistili u Pionirskoj ulici, dana 14. juna?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne. Ništa ne sjećam se ... ne mislim. To smo, obično, radili izjutra.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Jeste li vi bili ovde, kada je svedok VG- 87 posvedočio kako vas je gledao da idete niz ulicu i da vas je posmatrao sa tavana svoje kuće. Rekao je, takođe, kako mu je čudno zvučalo da vi zovete ljude da izađu da čiste ulice, a većina muslimana je, zapravo, ili odvedena ili su pobjegli. Da li vam to, sada, osvežava pamćenje u vezi s tim da li ste se nalazili, ranije tog dana, u Pionirskoj ulici na čišćenju?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Izjutra, ne znam. Ne mislim, Ne znam, a ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je moguće da ste bili u Pionirskoj ulici ujutro, 14. juna?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Šta znam? Sad da vam ja tačno ... Obilazio sam ja ulice. Sad, možda sam i gore. Ne znam, ne mogu ništa tačno reći. I ako sam bio, onda je to moralo biti ranije, oko devet, deset sati. Obično tako su, onaj ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Znači, moguće je da ste se nalazili u Pionirskoj ulici, ranije tog dana, otprilike, oko devet ili deset sati, ujutro?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, ne mogu vam ništa tačno reći, ako je... moguće je. Eto, ne znam, ne mogu tačno ... Davno je bilo, pa ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Taj isti svedok mislio je da ste vi, u stvari, pokušavali da ustanovite je li ostalo još muslimana u tim kućama koje se nalaze u Pionirskoj ulici. Moje pitanje za vas je: Je li tačno da ste vi u Pionirskoj ulici, ranije toga dana, pokušavali, zapravo, da izmamite preostale muslimane time što ćete ih pozvati da čiste ulicu? Je li tačno da ste upravo to radili, ranije tog dana, u Pionirskoj ulici?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja, ovaj, pozvo muslimane, da znam koliko ih ima il da bi nešto uradio. Ma ne, to može pričat, ali ne. Gospodine, ne znam, nije to na kraj pameti meni. Šta ću ja njih pozvat, da ja gledam? Ne znam. On to misli, tako kaže, a šta ja znam sad? To je njegovo mišljenje. Njemu je žena tu nastradala, u Pionirskoj ulici.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Na osnovu vašeg svedočenja, to je bilo jedno od najčistijih područja u gradu, zar ne?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jeste. Uvijek je bilo najčistije, uvijek. Novo je to naselje, nove kuće. Ima puno kuća, uvijek su najčistije. Bilo je gusto naseljeno, a novo naselje.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I kao što ste vi, upravo, primetili, on opisuje ono što je on video da se događa na dan kada je njegova žena izgubila život. Vi ne mislite da je on pomešao taj dan sa nekim drugim danom, da se zabunio u danima?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Možda je, možda je. Navjerovatnije da jeste. Ne znam, al sad, kako on misli, ovaj ... kako to on, sad, pretpostavlja da sam ja to, ovaj, htio nešto uradit? Ne znam. Sad, to je njegovo mišljenje. Ja ne mogu komentarisat, to je njegovo mišljenje.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li biste se složili sa mnom u tome da je VG-87 hteo da slaže i da vas dovede u neugodan položaj, on je mogao da kaže ovom Pretresnom veću da ste vi bili prisutni kad je požar podmetnut, zar ne?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Šta ću ja reć ... da on ... To je njegovo mišljenje, i ja njega cijenim kao čovjeka. Ja njega poznajem. On kaže, ne znam, kako izjavi ... To je njegovo mišljenje. Sad on ima i ljutnje, normalno. Žena mu je tu izgorjela i mnogi ljudi i djeca ... Sad, to je njegovo mišljenje, a šta ću ja tu? On tako, kako sam ja razumio, da on smatra da sam ja zbog toga pozivo narod. Nikad. Ni na kraj pameti. Nisam ja znao šta će Lukić uradit, ni ... ni ... Odakle znam?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine Vasiljeviću, vi ste posvedočili u odgovoru na pitanje gospodina Domazeta da ponekad, kad pijete, zaboravite šta radite, a rekli ste nam, takođe, da ste pili tog dana. Je li moguće da ste se nalazili u

Pionirskoj ulici, ranije tog dana, i da ste pozivali ljude da izađu da čiste i da, zbog toga što ste pili, sada nemate jasno sećanje o tome? Je li to moguće?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da vam kažem, nisam ja samo bio u Pionirskoj ulici. Ja obiđem sve ulice. Ne sve, ovaj, zavisi ... više ulica danas obiđem.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Govorim samo o 14. junu. Je li moguće da ste bili tamo ujutro, 14. juna, i da ste pozivali ljude da izađu, ali ste to zaboravili zato što ste tada pili? Da li postoji ta mogućnost?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ako sam bio, znam nisam imao nikaku lošu namjeru, samo da se to ostavi čisto. Ali sigurno vam kažem, da ja nisam ... kao sad, da bi ja prebrojio koliko ima muslimana i to ... ni govora da bi nešto im napravio. Ne znam šta bi vam reko na to. To je .... Sad, svjedok, opet, tako misli. To je njegovo mišljenje. On je ljut, normalno, ali ja ne mogu tu sad nešto puno komentar ... Ne znam. Ne znam šta bi vam rekao. Ja samo znam da ja nisam učestvovao, gospodine, sigurno i sigurno, na bilo koji način, da sam pretreso ljude kao što je ovdje ova svjedokinja izjavila, VG-13. Ona je zamjenila izjavu, pa je 16 puta pomenula Milana i Sredoja Lukića da kasnije, dok ste vi ... nije ni jednom rekla Sredoje Lukić, nego Mitar Vasiljević i Milan Lukić. Ne znam ... 16 puta je Sredoja pomenula, a na sudu ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine Vasiljeviću, dozvolite da vas pitam šta ste imali na sebi tog dana? Kada vam je gospodin Domazet postavio to pitanje, rekli ste da ste, nakon smrti vašeg rođaka, nosili crninu.

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, nisam ja bio u crnini. Nosio sam zatvorenije boje, te, znate. A SMB pantale, mislim da sam imao. Pa, to je sve staro da vam kažem. Kad sam izašo iz bolnice, ja to nisam uzo. To nije ni zašta bilo, staro.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Mi govorimo o vremenu pre bolnice, i da li bilo tačno da se kaže da ste nosili tamnije boje, iz poštovanja prema tom rođaku, za koga ste bili veoma vezani.

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Postavljeno vam je, takođe ....

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Zatvorenije boje.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Postavljeno vam je, takođe, pitanje da li ste posedovali ili ne crni šešir i rekli ste nam da imate crni šešir. Želeo bih da vam postavim nekoliko konkretnih pitanja u vezi sa tim šeširom. Kada kažete da je taj crni šešir imao obod koji je bio dignut prema gore, želim da vas pitam da li je obod sa strane bio zavrnut prema gore?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I obod je, napred i otpozadi, bio okrenut prema van?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne razumijem tačno kako. Ovako?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: S prednje i sa zadnje strane šešira, taj obod nije bio zavrnut prema gore?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne. Ma, to je obični šešir, jeste ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li bi bilo tačno da kažem da, ukoliko je taj obod bio spušten, ljudi koji vide taj šešir, bi mogli pogrešno, u tom slučaju, da pomisle da je to kaubojski šešir?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Šta ja znam? Oni ovdje opisuju da sam i imao šajkaču. Šajkača srpska kapa, žuti šešir slamnati ... Neko me vidio u maskirnom, neko u crnom odijelu, neko u SMB uniformi, neko u civilnom ... Šta znam, gospodine, ja? ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine Vasiljeviću, ne pitam vas sada o tome šta su drugi ljudi govorili. Ja vas, sada, pitam o šeširu, o tom crnom šeširu, za koji ste nam rekli da ste ga posedovali. Ja vas pitam sledeće: Da je obod šešira sa strana bio okrenut prema dole, kako bi se vas šešir, u tom slučaju, razlikovao od kaubojskog šešira?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Šta ja znam kakav je kaubojski? Meni je svaki šešir isti. Kaubojski ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Drugim rečima, ne bi bilo sasim neočekivano za nekog, ko vas vidi s takvim šeširom, da pogrešno pomisli da je to kaubojski šešir, zar ne?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, ja mislim da je taj šešir izmišljen. On je bio slamnati, žuti ... pa je neko počeo kaubojski, tako ...

SUDIJA HANT: Gospodine Vasiljeviću, molim vas, zamoljeni ste da odgovorite na pitanja o vašem crnom šeširu. Molim vas da odgovorite na pitanje i nemojte da govorite, uopšteno, o ostalom dokaznom materijalu. Ako tako nastavite, nikada nećemo da završimo. Imate vrlo pametnog advokata i on će od vas da izvuče sve ono šta smatra da je značajno, a da vi to niste uspjeli da kažete u svojstvu svedoka. Ali morate da prestanete da opisujuete ono što su drugi rekli u svom svedočenju, osim ako vam o tome ne budu postavljena konkretna pitanja. Gospodine Grum, vi sada govorite o nečemu sa čime ja imam izvesnih teškoća. Govorite o tome da šešir, čiji obod je spušten prema dole, možda može da se shvati kao kaubojski šešir. Možda, vaša i moja ideja o kaubojskom šeširu je različita, ali, koliko sam ja shvatio, gledajući možda previše američkih filmova, kaubojski nose šešire, čiji su obodi sa strane okrenuti na

gore. Prema tome, molim vas, opišite šta vi podrazumevate pod kaubojskim šešikom, tako da optuženi može da odgovori na vaše pitanje.

TUŽILAC GRUM: Da, časni Sude.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Upravo ste čuli kako sudija Hant opisuje kaubojski šešir iz filmova. Da li ste gledali filmove u kojima kaubojski nose šešire?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam opišete kako se vaš crni šešir razlikuje od tipičnog kaubojskog šešira, koji može da se vidi na filmu? Na koji način se razlikuje?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, kaubojski šeširi su obično veliki, budu ... veliki budu kaubojski šeširi i ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li postoji još neka druga razlika između vašeg šešira i tipičnog kaubojskog šešira?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Šešir, koji smo mi nosili, je klasični šešir. Šešir klasični, klasični šešir.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Za one među nama koji ne znamo kako izgleda klasični šešir, možete li da nam opišete da li kod takvog šešira, pored veličine, postoji još nešto po čemu se razlikuje od kaubojskog šešira?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Šešir, što su vojska imala, što ... Oni su povijeni malo. Neko je imo crne, neko maskirne ... Povijen malo i tako ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li biste se složili sa mnom da ne bi bilo nerazumno da neko, ko vidi taj vaš šešir, poveruje ili opiše ga kao kaubojski šešir? Da li se slažete sa mnom da postoji takva mogućnost?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne razumijem. Kako ko tumači ... Svak ima svoje mišljenje.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Želim da se vratim, sada, na konja. Gde ste otišli da nađete tog konja?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Mjesto Vučine. To je, jedno, pet minuta, deset, možda, od Pionirske. Ista ulica.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I kada ste došli ... Ali da vas pitam, prvo, ovo: Da li ste do tog mesta stigli iz grada Višegrada?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I na putu iz grada, da li ste videli bilo kakve konvoje ili neke vojnike?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne. Nisam ja te ... Ja sad kažem i ovo: Ja sam bio u gradu. Ja ništa se ne sećam da sam te ljude vidio u gradu. Oni kažu da su bili pred hotelom i to, to je sigurno, jer svi svjedoče ... a ja se, nijednog momenta, ne sjećam da sam te ljude vidio u gradu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gde ste vi bili pre nego što ste pošli po konja?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Bio sam u gradu, ja vam kažem, a ne sjećam se ništa da sam ja nekoga od tih ljudi vidio. Ja sam poznavo Muju Halilovića dobro, iz Sasa, a da sam te ljude nešta ... ništa mi to nije jasno, viđo u gradu kad su oni prošli do hotela ... Ništa mi to nije, onaj, u sjećanju.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Koliko vam je, otprilike, trebalo da stignete sa tog mesta, gde ste bili u gradu, do Pionirske ulice?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, deset minuta, možda, tako ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Čuli ...

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: To ti je kilometar, možda. Nema ni toliko, ne znam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Čuli ste da svedoci opisuju kako su oni otišli u Pionirsku ulicu. Da li ste vi išli istim putem, koji su oni opisali ovde, pred Sudom?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da. To je jedini put.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I pre nego što ste se sreli sa Mujom Halilovićem, da li ste se zaustavili još negde, na putu od grada do Pionirske ulice?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da sam stao duže? Ne mislim, ne znam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Moje pitanje je: Da li ste se zaustavili bilo gde na putu do Pionirske ulice, pre nego što ste sreli Muju Halilovića?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja mislim da nisam. Ne znam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam kažete šta ste, tačno, rekli Muji Haliloviću i šta je on vama rekao?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da vam kažem, ja ne bi se, sigurno, sjetio ništa, da nije bilo tu Muje Halilovića. Njega poznajem. Sa njim sam se upitao kako, ovaj ... Šta znam, obične razgovore: "Šta ima Mujo?" "Dobro je," tako kaže. "Moramo ići za Kladanj." I znam da mi je pričo da mu je žena otišla ranije. Nudi Mujo meni, ima dvije krave, dobre, kaže. Da ih uzmem. "A, Mujo znaš da ja to nemam čim hraniti i nemam gdje zatvoriti, a uzeo bih ja tvoje krave, sigurno, dok se ne vratiš, a nemam ja to čim ni hraniti ni zatvoriti gdje." I tako pričali smo da ... Ne znam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li, tačno, da nam opišete gde ste vi imali taj razgovor sa Mujom Halilovićem?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa na onom putu, prema školi. Tako nekako.

TUŽILAC GRUM: Molim da se na grafoskop stavi dokazni predmet Tužilaštva 17.3, i molim da se optuženom da plava olovka.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine Vasiljeviću, molim vas da pogledate fotografiju P17.3 i pitam vas da li na toj fotografiji vidite mesto, gde ste razgovarali sa Mujom Halilovićem? Molim vas da još ne obeležavate fotografiju. Možete li da vidite to mesto?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Molim vas da stavite svoje inicijale i jedan krug na mesto gde ste vi imali taj razgovor sa Mujom Halilovićem.

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: (Optuženi unosi oznaku).

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Molim vas da to zaokružite.

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: (Optuženi unosi oznaku).

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I pre nego što date taj dokazni predmet poslužitelju, molim vas, napišite svoje ime na dnu.

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: (Optuženi unosi oznaku).

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Molim da se dokazni predmet, sada, stavi na grafoskop. Mislim da je mesto, koje ste vi obeležili, jasno.

TUŽILAC GRUM: Časni Sude, želim, sada, da predložim da se ovaj primerak dokumenta 17.3 uvrsti u dokazni materijal kao 17.3.MV, kako bi se pokazalo da je optuženi taj koji je uneo ove oznake.

SUDIJA HANT: Gospodine Domazet, da li imate prigovor?

ADVOKAT DOMAZET: Ne, časni Sude.

SUDIJA HANT: Hvala. To će da bude dokazni predmet P17.3.MV.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine Vasiljeviću, Mujo Halilović je bio poljoprivrednik, zemljoradnik?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Mujo je radio u firmi "Terpentin" Višegrad, a, inače, bavio se i zemljoradnjom.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I on je imao zemlju gde je gajio stoku, uključujući i te dve krave, koje je vama spomenuo? Da li je to tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li mislite da ste bili bolji prijatelj sa Mujom Halilovićem nego sa Mehom Džafićem?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Bio sam bolji prijatelj sa Mehom Džafićem. Pa, ja sam sa Mehom radio.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste smatrali da vam je i Mujo Halilović dobar prijatelj?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, bili smo mi dobri. Dobri smo bili uvijek. On je svaki dan prolazio, na poso, pored moje kuće. Više smo puta i popili i tako ... Mujo je dolazio češće u kafane.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Mujo vama nije davao svoje krave zato što ih on više nije hteo. On je vama njih ponudio zato što je bio prisiljen da ode i nije mogao da ih povede sa sobom. Da li je to tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, da mu ne propadnu krave.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: On je, dakle, morao da napusti svoje krave, zar ne?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: On je morao da napusti kuću, imanje.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Izgleda da su, tog dana, bile još dve napuštene životinje, koje se uklapaju u priču. Pa, ipak, vi ste bili voljni da idete skroz gore u Vučine, na srpski praznik, da bi se pobrinuli za konja, čijeg vlasnika niste poznavali, ali ste odbili da pomognete svom dobrom prijatelju, tako što bi se pobrinuli za njegove dve krave, koje je on morao da napusti. Da li je to tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, ne, ovaj ... Šta ću ja? Ne mogu ja krave držati. Krave ne mereš odbiti u šumu, a ja bi uzeo ... Ja bi uzeo njegove krave, da ja imam štalu, da ja imam hranu. Uzo bi, zašto ne? Dao bi ja njemu moje, kad bi moro da idem. Ne mora njemu, al nekom ko bi ... Ponudio bi.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine Vasiljeviću, leto je, tek, počelo. Krave pasu travu, zar ne?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I na poljima Muje Halilovića bilo je trave, zar ne?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne bi ja to mogo, da idem dole čuvat, i to stalno, kod njegove kuće, tamo ... Pa, ne bi ja to ... Ja, kad bi imo svoju zemlju i svoje štale, onda bi ja to uzo, a ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Dakle, koliko je vama poznato, kad ste vi odbili Mujinu molbu u vezi te dve krave, koliko je vama tada bilo poznato, te dve krave bi, jednostavno, uginule? Niste ni na koji drugi način rešili taj problem, zar ne?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, uzimala je zadruga krave, šta ja znam, tu stoku kasnije. U stvari, opština je tu ... Oni su uzimali tu stoku.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Pre nekoliko nedelja, rekli ste nam da ste, možda, Muji dali svoju adresu i broj telefona. Da li se sećate da ste nam to rekli?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Znači, vi ste planirali da ostanete u vezi sa Mujom Halilovićem, zar ne?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja bi s Mujom uvijek, eto, da ... Ali je, eto, imao tu nesreću, ubijen je, izgorio u toj kući. Ja bi, danas dan, sa njim bio dobar, uvijek. Nikad mi nismo imali baš ni jedan problem. Ma nikad. Onda, dobar čovjek bio. Volio je popit, kažem ja tako. Znao sam ga dobro.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I složićete se sa mnom da ste tom svom prijatelju mogli da učinite veliku uslugu, tako što bi prodali te njegove krave i dali mu novac, zar ne?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: A kome bi prodo? Pa, nisam ja to ni razmišljo o tome. Ja ih nisam mogo uzet, šta je ... Ja sam reko to. Kome da prodam ja njegove krave? Kako?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine Vasiljeviću, kada ste, u Pionirskoj ulici, razgovarali sa Mujom, tamo je bilo i drugih ljudi, koje ste prepoznali, zar ne?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Bio je s Mujom, ovaj, ja ne znam samo kako mu je ime. Pravio je kuću i on dolje, u Sasama. Da li je imao gore, u naselju, kuću kakvu u Jašarevićima, gore gdje su oni. To naselje se zove, u Sasama, Jašarevići. A znam da je pravio kuću dolje, ispod puta, ispod sela. Sad, kako mu je bilo ime ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Zar niste prepoznali i neke ljude iz Koritnika?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, da vam kažem, ne znam ... Nisam ja obraćo to pažnju, onaj, šta znam sve to, šta ja mogu vama reći o tome? Znam da su došli, žene te i to ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine Vasiljeviću, da li vi, danas, svedočite da tada, dok ste razgovarali sa Mujom Halilovićem, niste prepoznali nikog drugog, druge ljude kao ljude iz Koritnika?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne. Znam ljude, ali ne znam kako se zovu. Pokazali ste sliku VG-13, kada je svedočila, ali onaj debeli čovjek, ja mu ne znam ime. Znam onog drugog sa kasete ... *(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* ... , ali ne znam imena. Poznajem ljude iz viđenja. Ali ne znam kako se zovu, ne znam imena.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li bi bilo tačno da kažem ...

SUDIJA HANT: Izvinjavam se, želim samo da proverim to ime, koje je on spomenuo, sa kasete. Da li se radi o zaštićenom svedoku? Stariji čovek.

TUŽILAC GRUM: Izvinjavam se, časni Sude. Ime se ne pojavljuje u transkriptu.

SUDIJA HANT: Ja mislim na video snimak, koji ste vi pripremili, gde se pojavljuje otac jednog svedoka.

TUŽILAC GRUM: Da, časni Sude. Radi se o zaštićenom svedoku.

SUDIJA HANT: U redu. Ime ćemo, onda, da izbrišemo. Hvala.

TUŽILAC GRUM: Hvala.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li može da se kaže da među drugim ljudima, koji su se nalazili oko kuće, iako niste znali kako se zovu, poznavali ste ih iz viđenja i znali ste da su iz sela Koritnik. Da li je to tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da. E sad, ja ne znam koliko sam njih video i kako ... Dobro, ovaj, da ste me tačno pitali, da me neko pito, onda, jesu li oni iz Koritnika, možda, il Loznice ... A znam, znam ljude iz viđenja, znam da su ozgor, sa tog kraja župa. Jer to se sve zove župa. To znam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine Vasiljeviću, vi ste ovde bili prisutni i videli ste određeni broj svedoka, koji su bili ovde ili koji su svedočili putem video linka, i koji su nam rekli da su, tada, bili tu, tog dana. Možda im ne znate imena, ali da li bi moglo da se kaže da ih jeste prepoznali, kad su ušli u sudnicu, kad su se pojavili na ekranu. Da li ste ih prepoznali kao osobe koje su bile prisutne u Pionirskoj ulici, 14. juna?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: VG-61

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Dakle, prepoznali ste VG-61. Da li ste prepoznali ...
OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: 15.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Mislite 115?
OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, da, 115.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste prepoznali VG-13, kada je ušla u sudnicu?
OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste prepoznali VG-18, kada je ušla u sudnicu?
OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Možda malo, ali ne bi nikad je mogo, ovaj ... Da sam je vidio na ulici, ne bi nikad mogo reći ni ko je, ni šta je. Nju, možda, malo, ali ništo određeno.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste prepoznali VG-38?
OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, to je bilo dijete, onda. On je imo, kolko, 12, 13 godina. Ne bi ga mogo poznat. I da sam ga znao ... ne znam da sam ga znao ikad.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste prepoznali VG-78?
OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne znam. Ne bi je, ne bi je ... To se radi o ovim sestrama, mislim. Ne bi ni jednu poznao. Prošle su i godine tu. Kolko? Devet godina.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Čuli ste VG-18 kako opisuje kratak razgovor koji je vodila s vama, u vezi nekog njenog rođaka, koji je radio u istom preduzeću kao i vi. Da li se sećate da ste razgovarali s njom?
OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne znam. Možda smo i pričali, ali, stvarno, ne znam. Mislim da je rekla ... *(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* ... Mislila da je ... *(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* ... spomenula ... *(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Molim vas da ne govorite o kakvom se, tačno, srodstvu radi niti da pominjete ime te osobe. Da li su informacije, koje je ona iznela ovde, pred Sudom, u vezi te osobe, u vezi njegovog radnog mesta u to vreme, tačne?
OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ako je osoba na koju ja mislim, jeste, mi smo radili u jednoj firmi. Ali samo ne znam, on je puno mlađi od nje. Dal ja ne grešim, možda? Ali, vjerujte da ja mislim da je samo on.

SUDIJA HANT: Gospodine Grum, ako želite da se oslonite na bilo šta što se ovde spominje, mislim da ćete morati da budete malo konkretniji u vezi te osobe, o kojoj

govorite. Ako je potrebno, možemo da pređemo na privatnu sednicu. Ali mislim da ne možemo da pretpostavimo da vi i svedok govorite o istoj stvari, o istoj osobi.

TUŽILAC GRUM: U redu. Možda mogu da postavim nekoliko pitanja da vidim da li mogu to da razjasnim. Ako ne, onda prelazimo na privatnu sednicu.

SUDIJA HANT: U redu. Možete, prvo, tako da pokušate.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Govorimo o osobi VG-18. Da li vidite njeno ime na spisku, koji se nalazi ispred vas?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li se sećate da je ona svedočila o tome gde radi neki njen rođak?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jeste, samo nije rekla ime. Ali ja mislim da je to, ovaj ... Dobro, ne smem govoriti ime jel? To je jedino i prezime ... bilo, ovaj, kako se ona djevojački prezivala. Mislim, da je ona tu rekla, ovaj, tako kako vi kažete... *(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* ... jeste radio u firmi gdje sam i ja radio. Mi smo radili u istom preduzeću. Žao mi je, spomenuo sam ... *(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* ... ponovo.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Rekli ste nam da je ne bi prepoznali na ulici. Da li je to tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, ne bi sada. Ne bi.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Vi ste, znači, znali te podatke o njenom rođaku zato što vam je ona to rekla 14. juna. Da li je to tačno? Tako znate te informacije?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Znam ja njenog tog rođaka, znam. Ako mislim ja, ako se ... Ona nije rekla ime, al ja mislim da je to to ... Jedini je bio on, mislim, u firmi pod tim prezimenom, kao konobar.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I, u stvari, kad ste vi razgovarali s njom o tom rođaku, vi ste joj rekli da on radi u jednom drugom delu vašeg preduzeća, da ne radi u istom kafiću gde vi radite. Da li je to tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ona kako kaže, ali nije tamo gore radio, u to vrijeme. A radili smo mi zajedno. Godinama smo radili zajedno.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Vaše pamćenje nije baš sasvim jasno? Ne sećate se, baš tačno, razgovora, koji ste s njom vodili tog dana, zar ne?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne sjećam se. Ona kaže da me pitala. Možda jeste. Vjerujte, ja ništa neću reć da jest, da nije. Ako sam, ovaj, razgovarao o tome, vjerujem da jesmo. Ne sjećam se ja tada ... Možda jesmo, šta znam?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Vi ste nam, prvog dana svog svjedočenja, rekli da vi nekada zaboravite šta ste rekli ili šta ste uradili, kad pijete. Da li je razumno, onda, da mi zaključimo da zbog toga što ste vi, tog dana, pili, vi se ne sećate, tačno, razgovora sa VG-18. Možemo li da dođemo do takvog zaključka?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: (*nerazumljivo*) pa, ako smo razgovarali o tome ... Šta imam ja? Ja nisam tu ni da pamtim. Možda je žena mene pitala. Ja neću da kažem ništa. Ako mi je pominjala tog rođaka, ja ga znam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je činjenica da, kada pijete, nekad zaboravite šta kažete i šta radite i taj problem je postajao sve veći i veći, godinama kad god bi pili, zar ne?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I vi ste nam rekli da vi nekada niste svesni šta kažete i šta radite, i dali ste nam primer da se ne sećate kako ste se vratili kući, da li ste došli peške, da li vas je neko dovezao, znači, takvih stvari se ne sećate, zar ne?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Kad sam puno pijan, jeste.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Šta mislite, koliko ste bili pijani tog dana? Da li mislite da ste bili mnogo pijani?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, ne mislim, ne zn.... ne puno toliko. Pa, ja sam jaho konja. Dobro, pao jesam, u stvari, pao je konj. Pali smo zajedno. Ne toliko. Pa, ja se sjećam ... Da vam ja sad kažem ... Ja, ne bih se ja, možda, ni sad sjetio. Jer te ljude sam prošo, i bilo kako, da nije bio tu Mujo Halilović, u toj grupi, i ja bih prošao. Ja ne bih, ovaj ... Šta bih ja razgovarao sa onim ženama, recimo, i to ... I ako me neko, možda, pito nešto, odgovorio bi mu. Onda, nisam za to ništa znao do Haga.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Moje pitanje je sledeće: Imajući u vidu da vi jeste pili tog dana, da li je moguće da ste vi, tamo, nekim od tih ljudi rekli neke druge stvari, a da se sada ne sećate da ste im to rekli?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, šta znam? Moguće je. Ne znam. Ako sam s nekim razgovarao, šta ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li se sećate da ste Muji Haliloviću rekli da će sve da bude u redu? Da li ste mu to rekli?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, ne znam, ne mogu se ja, tačno, sjetiti tog razgovora ... Kako smo mi to vodili, dok smo mi pili i to ... Šta će čovjek? Ide, napuštaju imanje, kuće. Šta da mu kažem ja? Šta da mu kažem?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možda će ovo da vas podseti. U vašoj izjavi od 16., na strani 86, pročitacu vam jedan deo odatle: "I rekao sam mu", misleći na Muju, "Rekao sam mu da će sve biti u redu. Šta sam mogao da mu kažem? " Da li vam to pomaže da se setite da ste tog dana Muji Haliloviću rekli da će sve biti u redu?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Mislio sam da će se oni vratiti, da će naći tamo nešto da ... Šta znam ja, gospodine, ne mogu vam ja, tačno, opisati šta smo mi sve pričali. Davno je to bilo, a ne znam, tačno, šta bi sve moglo ... Mi smo pričali, sad kolko, šta ... Meni ga bilo žao, ne njega samo. Žao mi je, ide čovjek, napušta imanje, kuću. Obeća mu ja da ćemo se sutra naći, kad ... da se pozdravimo. Ja sam sa njim bio dobar, s Mujom. Žena mi radila u njegovom selu. Šta da vam kažem ja? Ovo što je se desilo, desilo. Ja nemam pojma. Šta ja ...

TUŽILAC GRUM: Časni Sude, možda je ovo dobar trenutak za pauzu.

SUDIJA HANT: Nastavljamo u 11.30.

(pauza)

SUDIJA HANT: Gospodine Grum?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Hvala, časni Sude. Gospodine Vasiljeviću, pitao sam vas, pre pauze, da li ste ili niste Muji Haliloviću rekli da će sve da bude u redu. Pošto smatram da je odgovor na ovo pitanje vrlo važan, zamoliću vas da odgovorite na moje sledeće pitanje, jednostavno, sa da ili ne. Da li se sećate da ste Muji Haliloviću rekli da će sve da bude u redu? Da li se sećate toga? Da ili ne?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa da, da će sve biti u redu. Sad, ja se ne sjećam ... Stvarno ne znam ... Ne znam kako da vam ja to objasnim.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Odgovorite sa da ili ne?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, dobro ... Da. Ako sam reko, onda jesam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li može da se kaže da danas, ovde u sudnici, vi nemate jasno sećanje na to šta ste rekli gospodinu Muji Haliloviću? Zar nije to, sada, problem koji imamo, da se ne sećate jasno, jer ste tada pili i da je to razlog što se ne sećate šta ste rekli Muji Haliloviću?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, ja se ne mogu sjetit sve šta smo mi pričali. A loše nisam ja ništa njemu rekao, baš loše, ništa.

SUDIJA HANT: Gospodine Grum, pitam se da li je u redu da dodate ono šta ste rekli u poslednjem pitanju, da je to zato što je pio, u to vreme. On je više puta rekao da je o svemu tome saznao tek kada je stigao u Hag. Dakle, ako hoćete da mu kažete da ima problema sa sećanjem, to je u redu, ali ako dodate da je to razlog nečega, nisam siguran da on to prihvata, jer se, mnogo puta, osvrnuo na ovu drugu činjenicu.

TUŽILAC GRUM: Hvala, časni Sude.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine Vasiljeviću, je li vaš problem da se priselite, tačno, šta se dogodilo 14. juna, problem koji je povezan sa vremenom koje je proteklo od tada, od 14. juna 1992. godine, ili je taj problem vezan s činjenicom da ste tada pili?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, da vam kažem, gospodine. Mislim da je najveći problem vrijeme koje je prošlo. Jer meni to ništa nije poznato, bilo šta, pre suda, do Haga i ....

SUDIJA HANT: Gospodine Grum, oprostite što vas ponovo prekidam, ali čini mi se da niste shvatili šta sam hteo da kažem. Pitanje je da li bi se svedok setio bilo čega šta se dogodilo 14. juna, ako nema prilike da se toga priseti. Kada bi mene pitali šta sam radio 14. juna 1992. godine, ja ne bih mogao da vam kažem o tome apsolutno ništa. Ne bih se sećao da li sam razgovarao sa nekom osobom, u neko vreme, u nekoj ulici. Međutim, da se tada dogodilo nešto dramatično, nešto što bi urezalo te stvari u moje pamćenje, to bi bilo nešto sasvim drugo. Koliko sam ja shvatio odgovor optuženog, on kaže sledeće: "Možda jesam razgovarao s njim, ali nikada niko nije tražio od mene da se toga prisetim, sve dok nisam došao ovamo, u Hag." Dakle, nije stvar samo u vremenu koje je proteklo, nego u potrebi da se čovek priseti nečega što je važno. Dakle, ne znam da li to možemo da prihvatimo ili ne. To moramo da utvrdimo na kraju ovog suđenja ili, drugim rečima, da li mi smatramo da u tome što on tvrdi postoji razumna sumnja. Međutim, mislim da se ne radi samo o dužini razdoblja koje je proteklo, nego i o tome da niko nije zatražio da se on toga priseti sve dok nije došao ovde, u Hag.

TUŽILAC GRUM: Hvala, časni Sude.

SUDIJA HANT: Dakle, molim vas, ukoliko želite da se oslonite na njegove odgovore, postavite pitanje svedoku na taj način, pa videćete kako ide. Konačno, mi ćemo morati da utvrdimo kakav će naš pristup da bude, u svetlu celokupnih dokaza. Ali sada mislim da niste sasvim precizni u načinu na koji postavljate pitanje.

TUŽILAC GRUM: Dozvolite da ponovo pokušam, časni Sude. Hvala vam

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine Vasiljeviću, čuli ste komentar Pretresnog veća. Je li vaš problem sa prisećanjem povezan s tim da se ništa posebno, što bi vam ostalo u sećanju, nije dogodilo tog dana. Je li to suština vašeg problema da se prisjetite šta su ljudi govorili i šta ste vi, možda, rekli toga dana?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: I vrijeme, i ništa se baš nije dogodilo tu, da mi nešto ne ostane u sjećanju, neki incident u to vrijeme. Da je se nešto desilo, ja bih to zapamtio, neki problem ... Da je se neko makar svadio, il nešto, lošu riječ rekao, ja bi to moro znati.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Dakle, nije se desilo ništa bitno. Ali da, ipak, jeste, vi biste se jasnije sećali šta je vama rečeno i šta ste vi govorili drugim ljudima, je li to tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, ja bi se sjetio šta je se desilo, ali nije ništa baš, nešto što bi meni ostalo u sjećanju.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da vidimo, dakle, da li se nešto posebno dogodilo toga dana. To je bio posljednji put da ste videli živog svog dobrog prijatelja Muju Halilovića? Da li je to tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Posljednji put.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Mi, u stvari, govorimo sada o posljednjim rečima koje ste razmenili sa tim svojim dobrim prijateljem, zar ne?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: To je, takođe, dan za koji ste rekli da vam se dogodila ta strašna nezgoda s konjem, zbog koje ste otišli u bolnicu i tamo ostali dva meseca, zar ne?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: 43 dana, ja mislim tako ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Isto tako, na osnovu onoga što ste ranije svedočili, znamo da vi, izgleda, nemate nikakvih problema da se prisjetite šta ste rekli i šta niste rekli osobi koja vam je, prvobitno, govorila o konju. Toga se prilično jasno sećate, zar ne? Reč je o gospodinu Ristanoviću.

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da. Pa, ja sam pošo s namjerom po konja ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Dakle, to je bilo dovoljno bitno da se vi, detaljno, setite razgovora koji ste vodili sa gospodinom Ristanovićem, je li to tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja sam tad i slomio nogu, taj dan. I to ima razloga da, znate ... Jer sam slomio nogu taj dan.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Međutim, rekli ste nam da se ne sećate jasno onoga što ste, možda, rekli Muji Haliloviću, koji je bio vaš dobar prijatelj, a to je bio poslednji put da ste s njim razgovarali. Da li vi ostajete pri svom svedočenju?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Znam što smo razgovarali, al mi smo sigurno razgovarali, tu mi smo bili možda 15, 20 minuta, ne znam kolko ... Sigurno smo razmjenjivali neke, ovaj, da smo razgovarali još ... Al ništa nismo mi razgovarali nešta, ovaj, loše. Loše o njemu, čovjeku, što ide, ali šta ja tu mogu? To drugi naređuju.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Čini se da se sećate prilično jasno da je Mujo Halilović vama govorio o svojoj ženi, o tome gde se ona nalazi u tom času, u Kladnju. Izgleda da se tačno sećate razgovora koji ste vodili s njim u vezi s kravama i sećate se onoga šta je on vama rekao, kao i onoga šta ste vi njemu rekli. Vaše je, dakle, svedočenje da se ne sećate jasno da ste mu rekli: "Biće sve u redu."

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, dobro, ovaj, šta znam ja, gospodine? To, biće u redu, možda, i tako, ovaj, misleći da će se vratiti i ne mogu vam svaku riječ, rečenicu ... Ne mogu, stvarno. Mi smo pričali, možda, još neke stvari i tako, ali nisu one vezane ni za kakvu svađu, za neki problem. Mi njega nismo nikad ni imali, baš nikad.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da vas, sada, pitam o nekim drugim stvarima za koje su svedoci posvedočili da ste im rekli. Jedan od svedoka rekao je da ste ljude pitali da li su se smestili u Memićevoj kući. Da li se sećate da ste to rekli?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne bih ja to, ne mislim ... Ja, prvo, nisam znao. Oni se od mene mogli smjestiti u koju hoće kuću, u bilo koju hoće. Nit ja znam da je Memića kuća prazna, niti znam da je ... Da vam pravo kažem, meni je svejedno bilo gdje će se oni smjestiti. Oni su mogli otići u tu kuću, mogli su i u petu. Ništa ja s tim nisam imao, da ja njima govorim u koju kuću, šta će ... Oni su mogli gdje oće.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Osim imena osobe koja je vlasnik kuće, je li moguće da ste tim ljudima rekli ili da ste ih pitali jesu li se smestili u kući, ispred koje ste stajali, a dok su oni bili oko vas? Možete li da budete sigurni da ih niste pitali jesu li se smestili u toj kući?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Za to, ne znam. Ovaj, ja nisam bio zadužen za to da smještam ljude, ne znam, šta bi ja ... Mislim, oni su pored mene, kažem, mogli u koju oće kuću. Šta ja tu, nisam ispitivo, niti ja ... Šta ja imam s tim gdje će se smjestiti ti ljudi?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Pretresno veće je čulo svedočenja da ste vi rekli da je to dobro mesto da se tu ostane i prenoći. Možete li da budete sigurni da to niste nikome rekli tog dana?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nisam. Ne znam. Što bi ... Mislim, svaka kuća je dobra. Nije on tu čitav život.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Čuli smo, takođe, svedočenja da ste rekli da će autobus da dođe sutradan ujutro. Možete li da budete sigurni da to nikome, u toj kući, niste rekli?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, ja nisam ulazio ni u jednu kuću.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Govorim, sada, o onome šta se događa ispred kuće. Svedoci su opisali da ste to rekli ispred kuće. Možete li da budete sigurni u to da nikome, tog dana, niste rekli da će sutradan da dođe autobus?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja znam da je meni Mujo pričio da su oni okasnili, da nema autobusa, i tako ... A šta smo mi pričali, to? Pa, njima su to rekli da će sutra. Šta znam ja? Ne znam, gospodine ... To je davno. Ja, ja mogu to da vam kažem da nikake loše namjere ja nisam imo. Oni su mogli u koju oće kuću otić. Nisam ja pratio te konvoje, ni organizovo, nisam mogo ja to. Ne znam, šta da vam kažem ja?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine Vasiljeviću, oni kažu da ste im vi rekli da će autobus da stigne sutradan. Molim vas, odgovorite mi, jednostavno, sa da ili ne. Jeste li rekli tim ljudima da će sutradan da dođe autobus? Da ili ne?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja mislim da ne. To su njima rekli drugi. Drugi, oni pričaju, da su im rekli da će ih sutra prevesti, a što ti ja ... Pa, ne znam ja ništa o tome, ja pričam .... I da su okasnili, nisam znao dok nisam vidio Muju Halilovića. Nisam ja znao da će oni ići. Ništa ja nisam znao.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine rekli ste "Ne mislim tako, ne mislim". Da li, na osnovu toga, mogu da zaključim da je moguće da ste rekli da će autobus da stigne sutradan, ali ste u međuvremenu zaboravili?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, nisam ja za to bio zadužen. Odakle ja znam? I kako ću ja njemu reći autobus će stići? Pa, nisam ja ni radio u tom prevoznikom preduzeću. Ne znam. Zašto bi ja to govorio: "Stiće autobus"? Znači, da im ja nešto garantujem da će stići autobus. Ne mogu ja to ništa, pa nisam ja radio za Crveni krst, nisam za te ... Ne znam kako to oni, to objašnjavaju, to, al ja ne mogu njemu ništa reć: "Doće autobus". Kako? Da mu ja garantujem, doće autobus? Nit sam ja mogo obezbjedit autobus, da ja kažem: "Ja ću ti obezbjedit".

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine Vasiljeviću, je li moguće da ste nekome, tog dana, rekli da će autobus da stigne sutradan? Molim vas, odgovorite sa da ili ne. Je li to moguće?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja mislim da ne.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Pre nekoliko nedelja, jedan svedok je svedočio o tome da ste ljudima rekli da ostanu u toj kući. Možete li da nam odgovorite sa da ili ne, a da ne objašnjavate kako, zašto, i koje su bile vaše nadležnosti? Jeste li ikome, tog dana, rekli da treba da ostanu u toj kući?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja mislim da ne. Ne. Ja mislim, mogli su oni ići u koju oće kuću, što se tiče mene.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Što se tiče toga da li ste nešto napisali ili ne, vi ste sami posvedočili: "Možda sam njemu," misleći na Muju Halilovića, "Dao svoju adresu ili broj telefona." Sećate li se da ste tako posvedočili, ranije, tokom ovog suđenja?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Dakle, bar što se tiče toga da ste nešto napisali, vi kažete da postoji mogućnost da ste, možda, nešto napisali i da ste to, možda, dali Muji Haliloviću?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, sad što sam njemu dao, al da sam mu ja napisao neku garanciju, kako oni kažu, to nisam ja mogo. Ko sam ja bio, da mu ja garantujem? Zna se ko garantuje i ko je nadležan za to. On je znao šta sam ja, da sam ja konobar.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Drugim rečima, ako sam tačno shvatio, vi ne osporavate da ste Muji Haliloviću dali komad papira na kojem ste nešto napisali. Ono što vi osporavate je to što je napisano na papiru, je li tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, ja nisam njemu ništa mogo garantovati. Ako sam dao, možda sam dao broj telefona, adresa. Šta sam ja mogo Muji, u svemu tome vremenu? Ništa meni to nije ... ako je ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da budemo sasvim jasni, ono što je napisano na tom komadu papira, napisano je u prisustvu Muje Halilovića. To nije komad papira na kome je nešto napisano ranije toga dana, je li to tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa ja, ako sam dao, to sam dao tad. Nisam mogo ja ... Al ja se toga ne sjećam, ni tih papira, ništa. Baš, nisam siguran ništa u to. Ne znam, ne znam, to samo možda ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li vi mene da podsetite, molim vas, je li tačno kad mislim da je Mujo Halilović živeo preko puta vas, u vašoj ulici, vrlo blizu vaše kuće? Da li je to tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nije preko puta. On je živio u Sasama. Pa, možda, jedno kilometar i po od moje kuće prema Banji, gore. U stvari, ne prema Banji, u Sasama. Banja je ... desno se ide do Sasa. Jedno kilometar i po, al svaki dan je prolazio na poso. Viđo sam ga često, znam ga dobro. Znam mu i ženu, djecu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Vi ste posvedočili da se on često zaustavljao ispred vaše kuće. Mislim da ste rekli čak i svakog dana. Je li to tačno? Da ili ne?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, prolazio je svakoga dana na poso, kad radi.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Je li vaše svedočenje da, uprkos tome, Mujo Halilović nije znao vašu adresu. Da li tako svedočite?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, nije on ... Možda je znao ulicu, znao je on, znao je ulicu. Ovaj, telefon nije sigurno, najvjerojatnije. Ako sam mu dao to, al ja ne sjećam se. Taj papir je meni ... Ne znam šta da stavim, ovaj ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Čuli ste svedoka VG- 84, koji je, u to vreme, bio dečak, da je on stajao vrlo blizu vas i on kaže da ste se obratili ljudima koji su tamo bili. Kaže da ste rekli određen broj stvari tim ljudima. Kaže da ste rekli: "Moje ime je Mitar Vasiljević. Predstavljam Crveni krst. Ja sam zadužen za vaš smeštaj i za vašu bezbednost." Jeste li to rekli?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nit sam radio za Crveni krst, nit sam mogo reći. On je bio dijete. Šta ja znam kako je on to ... Ne mogu ja da se sjetim, a sad ne znam. Ja nisam to mogo, nisam radio za Crveni krst.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Znamo da niste nikada radili za Crveni krst. Pitanje je sledeće: Jeste li ljudima ikada rekli ili da li ste se predstavili kao neko ko radi za Crveni krst?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne. Nit sam radio, nit sam mogo reći.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Jeste li ikada nosili simbol Crvenog krsta na svojoj maskirnoj uniformi, u tom periodu?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja nisam imo nikad maskirnu uniformu 1992. godine.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Jeste li ikada, u bilo kojem času, nosili oznake Crvenog krsta na sebi?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Imo sam tu crvenu traku. Ako to nisu tumačili to, kao da ja radim za Crveni krst, možda ... Ali da sam ja reko lično, ne, ni na kraj pameti. Pa nisam radio, kako ću govorit? Onda bi moro sutra bit tamo, znači ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Znamo, na osnovu vašeg dosadašnjeg svedočenja, da na crvenoj traci nije bilo nikakvog natpisa, niti simbola. To je bila samo obična crvena traka, je li tako?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Je li vi, sada, svedočite da je to sve što ste imali na sebi? Nikada niste nosili oznake crvenog krsta?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nisam. Pa, nisam radio za Crveni krst nikad, baš jedan dan, sat ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Rekli ste nam poslednjeg dana, kada smo imali ovde raspravu, da ste pročitali ili ponovo pogledali izjave koje su dali svedoci Odbrane, je li to tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Svedoci Odbrane, da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Jeste li pročitali izjavu svedoka Odbrane, koji se zove Gavrilović?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jest mi čitao advokat, ali to mi je komšija.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Jeste li pročitali izjavu svedoka Odbrane, koji se zove Dragiša Lindo?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jesam, samo da vam kažem, ja nisam ih držo kod sebe nikad, pa ne mogu se sjetiti baš sve šta su oni rekli. To mi je advokat u posjeti pročitao i tako da nisam te izjave svjedoka mojih toliko ni ... Nisam imo, ovaj, kod sebe u ćeliji pa da bi ih ... Nego samo što mi je advokat pročitao.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ali sećate se da oba ta čoveka tvrde da su vas obojica videla sa oznakama Crvenog krsta na vašoj uniformi? Sećate se toga, zar ne?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Sa tom trakom? Ja ne znam. Ja opet kažem, ja nemam u ćeliji nijednu moju izjavu svjedoka. Mogo sam imat, al nisam ih držo, ovaj, nikad i nemam baš nijedne sad. Pa me nije, ne znam, nije me toliko ni ... To što mi je pročitao advokat samo kad me posjeti.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li greše ti svedoci kad kažu da su vas videli da nosite oznake Crvenog krsta? Da li je to greška kad tako nešto kažu?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, oni su vidjeli tu traku, a sad kako i oni to smatraju, šta ja to znam? Pa, oni će to objasniti. Oni su svjedoci.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine Vasiljeviću, nije li tačna činjenica da čak i Srbi, pa i vaše sopstvene komšije, veruju da ste vi bili u nekoj vezi sa Crvenim krstom, zbog stvari koje ste govorili i toga šta ste imali na sebi. Nije li tačno da su čak i vaše komšije mislili da ste vi povezani sa Crvenim krstom?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, ne mislim da oni to tako ... Ne znam. Oni će svedočiti, ali ma znali bi oni da sam ja radio u Crvenom krstu. Znali bi

u Crvenom krstu, dijelile su se i te humanitarne i šta ja znam sve ... Onda bi znali, sigurno, da sam ja radio u Crvenom krstu, al ja nisam radio tamo.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Sećate li se da ste nam rekli, pre ove pauze koja je trajala dve nedelje, da vas je, možda, Mujo Halilović pitao za tu crvenu traku koju ste nosili? Sećate li se da ste nam to rekli?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, on je najvjerovatnije pito, ja ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li se, takođe, sećate da ste nam rekli, citiram: "Možda sam nešto rekao"? Sećate li se da ste nam to rekli u ovoj sudnici?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, ako sam rekao da sam zadužen za čišćenje grada i to, al nisam mogo reći da sam zadužen za Crveni krst.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li se, tačno, sećate onoga šta ste rekli Muji Haliloviću u vezi sa crvenom trakom? Da li se toga sećate?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne znam, gospodine, šta da vam kažem, šta smo mi sve pričali za to vrijeme? Ja ne mogu, to je meni sve davno. Šta ja znam, šta je on mene pito, šta sam ja njega? Ne mogu vam ništa reć. Meni ništa to nije ... Mi nismo ništa loše razgovarali. Da ja sam nešto loše o čovjeku mislio, da smo loše razgovarali, da ... Ništa ja nisam čovjeku baš ni, ni nikome reko nešto loše. Šta ja mogu sad? Desilo se to što se desilo. Šta ja mogu? Ja sam optužen. Žao mi je to, al šta ću ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Je li moguće da ste, tog dana, nosili oznaku Crvenog krsta, kao što su opisala dva svedoka Odbrane u svojim izjavama, i da je to razlog zbog kojeg su neki svedoci smatrali da vi predstavljate Crveni krst? Da li postoji ta mogućnost?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, ta traka, najvjerovatnije da oni to smatraju, onaj, ta crvena traka da je to neko obilježje Crvenog krsta, ali šta .. Tako oni to smatraju. Šta ja znam? Kako ko to shvati, ali ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Pre nego što pređemo na drugu temu, je li moguće da ste nešto, možda, rekli tim ljudima, nešto čega, sada, možete da se setite, a što su oni, možda, pogrešno protumačili, kao što vi kažete da su, možda, pogrešno shvatili značenje crvene trake? Da li se sećate nečega što ste rekli, a oni su, možda, to pogrešno shvatili?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, ne znam, gospodine. Ja opet vam kažem, ja ne mogu da se sjetim svakog razgovora, tih riječi, al nisam ja ništa loše tim ljudima rekao.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine Vasiljeviću, vi ste, u jednom momentu, popili piće sa Mujom Halilovićem. Da li je to tačno? Odgovorite sa da ili ne.

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: U vašem svedočenju, rekli ste nam da ste sa sobom imali flašu rakije. Da li je to tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I vi ste tu flašu imali sa sobom od ranije toga dana?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je Mujo Halilović imao sa sobom bilo kakvu flašu alkohola, koju ste videli za vreme vašeg razgovora?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa ne. Ne mislim, nije. Možda je imao u torbi, ono ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Koliko vam je poznato, da li je Mujo Halilović, dok ste vi s njim razgovarali, ikada otišao do prodavnice i kupio flašu rakije? Da li je to uradio?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne mislim, ne. Možda, kasnije da je, ne znam ... Kad sam ja otišao, ne znam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Pročitaću vam deo vaše izjave, koju ste dali 16. novembra prošle godine. Strana 86, citiram: "I onda sam rekao, misleći na sebe: Hoćemo li nešto popiti, Mujo? On je rekao: Dobro. Onda je on otišao do prodavnice, uzeo flašu rakije i tako popili smo po nekoliko pića." Da li vi prihvatate ili poričete da ste to rekli 16. novembra?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Kada je rekao: "otišao", ja sam to čitao tamo, to je meni sve, onaj, ... Ne znam, nisam se dobro izrazio. Vi ste mene pitali i drugi dan o tome. Ja sam rekao da sam ja ... Ja ću da vam kažem ovo: Mene je bilo sramota da vam kažem. Ja sam te flaše noso, da vam kažem i to, ali ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Zašto vam je bilo neprijatno? Šta vam je bilo neprijatno da mi kažete?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da sam toliko pio i da ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I to je razlog zašto ste meni i istražiteljima rekli da je Mujo bio taj koji je kupio rakiju? To je bio razlog zašto ste nam to rekli?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja sam se ispravio. Ja sam rekao: ja sam otišao, kupio rakiju i tako mislim da je nešto, ono preskoci, ona slova. Nisam se baš, onaj ... Imam ja tu negdje grešaka, vidio sam nejasno. Al da vam kažem, sramota je mene bilo, al sad šta ću ja tu? Tamo i bolnica je ta, ovaj, neuropsihijatrija i sve to moram ... sramota je mene bilo da ja govorim da sam ja noso flašu uza se, da sam bio alkoholičar, mada sam ja to opet priznao, dakle, da sam bio liječen.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Znači, gospodine, 16. novembra, zato što vas je bilo sramota zbog vašeg alkoholizma, vi ste u svojoj izjavi rekli nešto što ste znali da nije tačno, a to je da je Mujo Halilović bio taj koji je kupio rakiju. Da li je tačno da ste izjavili nešto što ste znali da nije istina?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja, ovaj, ne bi ja reko tako da sam ja to rekao. To ima nešto "Otišao, kupio rakiju". Ja ne mislim da sam rekao da je "Mujo otišao kupio rakiju". Jel piše tu "Mujo otišao kupio rakiju, u prodavnicu"?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ponovo ću da vam pročitam: "Mujo, hoćemo li nešto da popijemo? On je rekao: Dobro. Onda je otišao u prodavnicu, uzeo flašu rakije i popili smo nekoliko pića." Da li ste vi to rekli 16. novembra?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da je otišao u prodavnicu, kupio rakiju? Otišao, ne znam tačno, sam u prodavnicu. Tu je nešto, ovaj, na ovom prevodu srpskog, ne mislim da ... Dobro, ja sam reko, sad, mene je bilo sramota da vam kažem da sam ja tu flašu nosio, jer ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Znači, vi priznajete da ste rekli da je Mujo otišao u prodavnicu i kupio rakiju? Sada to priznajete?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ma, ne mislim, ne stoji to tamo u prevodu tako. Nisam ja mislio reći da je Mujo, nego da bi ja kupio, ja, znaš ... Meni je to malo bilo nezgodno. Drugo je otić kupit, a drugo je imat flašu uza se. Zbog toga sam ja malo ... Neprijatno mi je bilo. I da me niste pitali dal sam liječen kad od alkohola, dal sam bio u bolnici, ja vam ne bi ni to rekao najvjerovatnije, mislim ovaj ... Al eto, pitali ste me, ja nisam izbjegavo to.

SUDIJA HANT: Gospodine Grum, možete li da mu postavite ta pitanja, a da ga zamolite se ne poziva na prevod na srpski jezik. Pitajte ga šta se, po njegovom sećanju, desilo, zato što meni, uopšte, nije jasno, iz njegovog odgovora, kako da tumačim ono šta je rekao. On je rekao da se stideo zato što je sa sobom nosio flašu, a to sugeriše da on jeste, u stvari, nosio flašu, ali ga je bilo sramota da to kaže, pa je, prema tome, tu radnju kupovine pripisao ovoj drugoj osobi. Ali nisam siguran da li on to govori u ukupnom kontekstu. Ako je to važno, navedite ga da to i kaže, a da se ne poziva na prevod na srpski jezik.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine Vasiljeviću, mi imamo vašu izjavu u dokaznom materijalu i Sud može, ponovo, da je pregleda ako želi. Zaboravimo na tu izjavu za trenutak. Šta je vaše svedočenje ovde, danas, u vezi te flaše rakije? Odakle se pojavila ta flaša?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja sam je nosio, gospodine.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste vi nosili i čaše za rakiju?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Odakle su se pojavile čaše?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, ja mislim da je Mujo, najvjerovatnije, ošo u tu kuću neku, donio čaše.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kada ste vi pili sa Mujom, da li je u blizini bilo drugih ljudi?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, jeste, sigurno. Bilo je tu, tu je ta kuća blizu, gdje su oni bili ... Prolazilo je ljudi.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ljudi koji su bili tu, oko vas, da li su to bili ljudi čija imena niste znali, ali koje ste prepoznali da su iz sela Sase i Koritnik?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Koliko dugo ste pili s Mujom pre nego što ste otišli odatle?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, možda, ne znam, jedno 20 minuta, tako ... Možda više, ne znam tačno.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Sećate li se koliko ste pića popili?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, ne znam. Ja sam njemu ostavio flašu ... Mislim, ne znam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Koliko dugo vam je trebalo da stignete do mesta gde je trebalo da bude konj?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, nije to daleko. Možda jedno pet ,deset minuta.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam kažete u koje doba dana ste, otprilike, stigli na to mesto, gde je bio konj?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne znam tačno, možda ... Možda, oko pola pet, pet, tako. Ne znam

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Znači, negde između 4.30 i 5.00 popodne, vi ste stigli na mesto, gde je bio konj, zar ne?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Tu je to vrijeme. Sad, možda, nije tačno sve u minute, u pola sata, tamo-vamo. Ne znam, al tako mislim.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gde je, tačno, bio konj kad ste ga prvi put videli?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ta ... Vučine, to je odma naselje iznad Pionirske. Ima jedna štala, drvena, i bio je vezan. I tu je jedna livada ispred štale. I bio je vezan za šljivu, sa dužim onim povezom, konopcom.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kako ste znali da je to baš taj konj po kojeg ste došli?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Objasnio je meni ovaj Ristanović, i gdje je kuća, otprilike, i sve gore. Nije to daleko.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je livada, koju ste spomenuli, bila ograđena?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Koliko je bio veliki taj konj?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nije bio veliki. Manji konj, manji ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam opišete, kada ste stajali pored konja, koju visinu je, otprilike, dostizao konj na vašem telu?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, ne znam. Možda, evo vako, dovde ... Ako sam tačan, ne znam. Manji je konj.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Vi pokazujete, otprilike, vrh vašeg grudnog koša, negde kod ključne kosti. Da li je to tačno?

SUDIJA HANT: Nisam sasvim siguran da se tu nalazi ključna kost.

OPTUŽENI VASILJEVIĆ: Pa, ne znam. Ovdje negdje.

SUDIJA HANT: On, u stvari, pokazuje na svoja prsa. To je ono što se obično zovu prsa.

TUŽILAC GRUM: To je dovoljno.

SUDIJA HANT: Da li ste vi zadovoljni time, gospodine Domazet?

ADVOKAT DOMAZET: Da, časni Sude.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste ikada ranije videli tog konja?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste, pre tog dana, išta znali o tom konju?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je konj bio osedlan?
OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je konj bio potkovan?
OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je konj imao uzde?
OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Imao je, onaj ... Nije uzda, uzda mi kažemo ono što ide u usta sa onim metalnim dijelom. Imao je samo ular, bez onoga unutar.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Znači, imao je samo ular, taj deo koji ide oko njuške. Nije imao ništa u ustima. Da li je to tačno?
OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nije imao, ne.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Rekli ste nam da je tu bila štala. Da li ste ušli u štalu da potražite sedlo ili uzde?
OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li sam u pravu kad kažem da je konj, koji se jaše, obično potkovan, da ima sedlo i da ima uzde. Da li je to tačno?
OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, on je, navjerovatnije, da je imo uzde i sedlo, taj gazda, ali meni to nije ni trebalo, ovaj ... Nisam ja imo namjeru njega da držim za sebe i mislio sam da ga odbijem. A sigurno je imao, al ja nisam to tražio.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste se popeli na konja?
OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jesam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kako ste se popeli na konja, koji nije imao ni sedlo ni ostruge?
OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Kao, ja sam išo ozgor, pa sam ga, ovako, obali pritjero. A jaho sam ja konje tako, dok sam bio i mlađi, stotina puta.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da vidim, samo, da li smo pravilno razumeli to što ste nam rekli. Vi ste ga odveli na jednu padinu i onda ste se popeli na konja, tako što ste vi stajali na ...
OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: ...na delu koji je viši. Je li tako?
OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li sam u pravu kad mislim da je to, zapravo, zahtevalo da vi skočite na konja?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, nisam. Veća je to obala, nisam moro nešto naglo.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Znači, vi svedočite da ste se popeli na konja, a da ne znate da li je taj konj bio obučen za jahanje, da ste se vi, u stvari, popeli na tog nepoznatog konja bez sedla i bez uzdi. Je li tako?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da. Stariji je to konj bio.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I čim ste se popeli na konja, krenuli ste prema Višegradu?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste mogli da upravljate konjem, iako nije imao uzde?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Mogo sam, miran je on. On je baš miran konj. Da vam pravo kažem, da je bio neki mlađi konj, ne bi ja smio njega ni pojahati, ovaj ... Al on je stariji konj, miran, znam ja to.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Znali ste to pre nego što ste otišli po konja ili ste to saznali kad ste stigli?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Kad sam ga vidio.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kada ste otišli da tražite konja, vi niste znali koliko je konj star niti da li je dresiran za jahanje. Da li je to tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, ja sam njega milovo i konj ... Da vam kažem, ne bi smio da je mlađi konj, pogotovo, ovaj, mlađi konj, koji je, pa da se on ... Ne bi smio, bez obzira ako sam jaho konje, ne bi, ne poznam ... Ne bi smio njega. Bi smio sa uzdom.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Taj kraj, gde je bio konj ... gde ste vi našli konja, da li sam u pravu ako kažem da je to bio poljoprivredni kraj, sa mnogo livada i padina?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ima kuća puno gore, ovaj, ima.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li su to bile kuće samo muslimana ili i muslimana i Srba?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: To gore? Pa, ja ne znam ta sela, tako ... Mislim da su muslimanska. Vučine su najviše, mislim, muslimana. Gore, sad, koja su sela, mislim, da su sve muslimanska. Ne znam. Pa, to, kako dođe, sa Dobrunom gore. Ima, sigurno, i srpskih kuća, ali većinom su muslimanska sela.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li sam u pravu kad kažem, što se tiče trave za ispašu, da je mnogo više pašnjaka bilo u Vučinama nego tamo, kod te napuštene pruge, gde ste vi odveli konja. Da li je to tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, da vam kažem, ja sam htio njega gore prema Drinsku, to srpsko selo, da će ga ko uzeti. Vamo nema ga ko da uzme. Neće niko tu, u Pionirskoj, gore. Onda, da vam kažem, gore su ta muslimanska sela. Ja sam ... ma ja oću da vam kažem, ja sam volio da ga pojašem. Volio sam. Ja i kao dijete, pado sam s konja, razbijo glavu, bio u bolnici, više puta.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li se slažete, što se tiče hrane ili trave za konja, da je bilo više pašnjaka tu, gde je konj bio, u poređenju sa mestom gde ste vi pustili konja? Molim vas, odgovorite sa da ili ne.

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ima gore trave dovoljno. Ima, siguran sam ... Ima, svud je bilo. To je već ljetu. To, svugdje je trave bilo. Ima trave, da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kada ste pustili konja pored pruge, kako ste znali da će konj da ode u to selo, Drinsko, a da neće, jednostavno, da se vrati kući?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, ja bi njega odbio prugom ...

SUDIJA HANT: Gospodine Domazet, izvolite.

ADVOKAT DOMAZET: Vaša visosti, ako sam dobro razumeo, a mislim da i engleski tekst je to ... Pitanje je prevedeno da je gospodin Vasiljević pustio konja. Međutim, on je sa tim konjem pao i nigde ga nije pustio. I mislim da je ovo pitanje sugestivno za nešto što nije bilo rečeno ni u ispitivanju, koje sam ja obavio.

SUDIJA HANT: Sasvim je dozvoljeno da se postavljaju sugestivna pitanja tokom unakrsnog ispitivanja. Jedini problem, koji ja imam s tim, je da je to, u stvari, verzija koju je svedok već ranije dao. Mislim da to morate da raščistite, gospodine Grum. Ja sam na taj način shvatio pitanje, kada je ono postavljeno, i pitao sam se kako je on to pustio konja.

TUŽILAC GRUM: Izvinjavam se, časni Sude.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine Vasiljeviću, vi ste nam rekli da ste nameravali da pustite konja niz prugu, tako da on ode, prugom, do sela Drinsko. Da li je to tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja sam to namjeravo.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I vi ste to nameravali da uradite kada ste konja uzeli sa pašnjaka, tamo gde ste ga našli vezanog za šljivu, zar ne?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Zašto ste mislili da, ako pustite konja na pruzi koja vodi prema Drinskom, da će konj da ode prugom do Drinskog, a da neće da se vrati kući, odakle ste ga uzeli?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: A, on bi moro kroz grad, onda, ponovo da se vrati. A ne mislim da bi se konj vratio kroz grad. Ošo bi on, ovaj, čistim prostorom ... A mogo je da se vrati.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Rekli ste nam već sve o svom iskustvu sa konjima. Možda, možete da nam kažete sledeće: Zar nije sasvim uobičajeno da, ako se konj izgubi ili ako je pušten, da će on često da se vrati na mesto, koje mu je poznato ... da će da se vrati kući, tamo gde su njegovi vlasnici?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: A, oće se konj vratiti, ovaj, obično. Šta ja znam? Ali zato bi ja njega izveo gore, ovaj, na prugu. Ne znam ni dal bi se znao vratiti. Ja bi njega gore potjero, do Dušča. I on bi gore, u selo ... Uzo bi ga neko.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kada ste vi jahali prema Višegradu, vratili ste se Pionirskom ulicom, zar ne?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Koliko vremena vam je, otprilike, trebalo da odjašete od mesta gde ste našli konja do mesta gde ste popili piće sa Mujom Halilovićem?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Tako, deset minuta, možda.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I koliko dugo ste vremena proveli tamo, na mestu gde ste našli konja? Koliko dugo ste ostali tamo?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, nisam dugo, nisam dugo.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Duže od pet minuta?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pet, deset minuta, možda. Tako ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ako sam vas pravilno shvatio, vi ste se vratili nazad, u kuću u Pionirskoj ulici, gde ste videli Muju, otprilike dvadesetak minuta nakon što ste odatle otišli?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nisam vas razumio, il u kuću ili pored kuće sam se vratio. Ja sam se vratio pored kuće. Istom ulicom sam se vratio.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I prošli ste pored mesta, gde ste vi i Mujo popili piće, nekih 20 minuta nakon što ste otišli odatle?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I šta ste videli?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, duvalo je. Oće kiša, tako ... Nevrijeme oće, kiša, duvao je vjetar puno. Nisam vidio, ne sjećam se da sam više vidio Muju i te ljude. Ne znam da sam ikoga vidio. Išao sam tako, jašući konja, dok nisam došao u grad.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kada ste se, prvi put, rastali od Muje, znali ste da ćete da se vratite tim istim pravcem, je li tako?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da. Nisam ja ... samo sam tuda mogo da se vratim. Nisam imo drugog puta. Možda sam, ovaj, imo obilazno, vamo, ali ovaj je najkraći.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste očekivali da, ponovo, vidite Muju kada ste prolazili?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, ne znam, ovaj ... Ono oće kiša, nevrijeme, duva vetar. Oni su ušli u kuće, sigurno.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine Vasiljeviću, ja, zapravo, mislim na sledeće: Kada ste ostavili Muju Halilovića, da li ste, na povratku, nameravali da se zaustavite tu i, možda, da popijete još malo iz flaše rakije, koju ste mu ostavili? Da li je to bila vaša namera kada ste se rastali sa Mujom Halilovićem?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da sam ga vidio na putu, stao bi, sigurno. Sigurno bi stao.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li vam je Mujo Halilović nagovestio, nakon što ste vi otišli, da će on 14. da ide negde? Da li ste vi mislili da će on da ode tog dana, kada ste ga videli, 14.?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne. Oni su rekli da će ići sutra. Taj dan, onaj, da nisu imali autobusa, prevoza. I ja sam njemu rekao da ću ja doći sutra da se pozdravimo, da popijemo još po jednu. I otišo bi ja da sam ... ili da se sve to normalno, desilo. Ali eto, ja slomio nogu, oni su izgubili živote.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Može li da se kaže da, kada ste prošli pored kuće, vi niste videli ni jednu osobu, koju ste tamo ranije videli. Da li je to tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nisam da vam kažem, ovaj, jer bilo je, onaj, spremala se kiša, duvo je puno vjetar. To znam da ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kada ste projahali pored kuće, gde ste videli te ljude, jeste li pogledali da vidite da li ih ima? Da li je to tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne sjećam se. Da je bio Mujo na putu, ja bi sišo sa konja, popio bi sa njim još, sigurno. Sigurno se zadržo još uvijek ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ali ne samo da niste videli Muju, nego niste videli nikoga ispred kuće, u to vreme, je li tako?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne sjećam se ništa o tome ....

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je moguće da vi jeste videli ljude kod te kuće, ali da ste to zaboravili?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, možda jesam, al ne sjećam se ništa.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ali, koliko vas danas najbolje sećanje služi, vi se, zapravo, ne sećate da ste ikoga videli ispred kuće. Da li je to tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja mislim tako. Ne znam, al mislim da nisam. Ne znam. Ja kažem opet, spremala je se kiša, duvo je vjetar puno, puno je vjetar duvo.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Jeste li videli bilo kakve automobile ili neka druga vozila ispred te kuće?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne sjećam se, ne znam. Ne znam, vjerujte.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li bih bio u pravu, ako kažem sledeće: Da ste videli neke automobile ili neka vozila, koja ste prepoznali, da bi ste se toga danas sećali?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, da sam vidio Milana Lukića automobil ili njega, sjetio bi se, sjetio bi se. Ja opet kažem, ja nešto se, nikako, nisam da sam ga tog dana vidio i u gradu, ne znam. Ne znam tačno, ništa vam tačno reći. Pa, ja sam samo prošo ozgo. Nisam se zadržavao nigdje.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kada ste prošli pored kuće, niste, takođe, nikoga čuli, zar ne?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, ne sjećam se ništa od tih ljudi, žena. Ne sjećam se ništa. Kažem vam bilo je nevrijeme. I ja sam žurio. Oće kiša, vjetar duva puno, baš puno.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: S obzirom na to nevreme, koje opisujete, da li je tada još bio dan?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jeste, jeste. Vidjelo se, dobro se vidi ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Molim vas da sada pažljivo razmislite o pitanju koje ću da vam postavim. Čuli ste da mnogi svedoci ovde kažu da smatraju da ste vi rekli Milanu Lukiću da se oni nalaze u toj kući, da ste vi bili jedina osoba koja je

znala da su oni tamo. Možda, to nije bio Milan Lukić kome ste rekli. Da li, uopšte, postoji mogućnost da ste ikome išta rekli o ljudima u toj kući?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja, kako sam vas razumio da oni sumnjaju da sam ja rekao da su oni u toj kući, jel tako? Da sam ja rekao Milanu Lukiću, jer ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Jeste li rekli Milanu Lukiću da se oni nalaze u toj kući?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne. Ja sam išao od Pionirske, i još nisam ni možda pet minuta putovo na konju, ja sam pao i slomio nogu. Nisam ja vidio Milana, ni mogao vidjeti. Od Pionirske pet, deset minuta, u vrh glave, do restorana "Gril", tu sam pao, slomio nogu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Jeste li bilo kome, toga dana, rekli išta o muslimanima u toj kući?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne. Pa, nisam mogo. Ja sam se vratio s konjem, pao, slomio nogu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Jeste li apsolutno sigurni da nikome niste ništa rekli o ljudima u toj kući?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Siguran, jer ja nisam imo to ni kad to reći, niti, ovaj, šta ja imam s tim? Al, ni kad nisam imo reći. Ja sam se vratio, prošao Pionirsku, kroz grad i kad sam bio kod restorana "Gril", oklizno je se konj, pao, pao i ja, slomio nogu. Ja nisam to mogao reći nikome, ni, ni ništa. Znači, ja sam jaho konja. Nisam više nikako silazio s njega, dok nisam pao.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine Vasiljeviću, zar nije tačno da, čim ste pali sa konja, neki od prvih ljudi, koji su prišli da vam pomognu, bili su Beli orlovi, koji su došli iz hotela upravo tamo, gde ste pali s konja, zar to nije činjenica?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: To nisu Bijeli orlovi. To je svjedok koji će bit tu. Pero Mitrović, profesor jedan iz Višegrada. I bio je njegov kolega, profesor isto, ovaj, Mišćević Đorđe, a ne Bijeli orlovi. I oni su me ubacili u auto. Kad je došao šofer, ovaj, Živorad Savić. Ne Bijeli orlovi, ne. Nikaki.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ja, sada, govorim o jednom drugom svedoku Odbrane, po imenu Hajra Pazo. U izjavi te osobe stoji ovako: "Sa mesta, gde sam bila, čula sam da Mitar vrišti, jer ga boli. Videla sam vojnike koji su bili pripadnici Belih orlova kako izlaze iz hotela "Višegrad" i pokušavaju da pomognu Mitru." Zar nije činjenica da su vam pripadnici Belih orlova odmah prišli, kad ste pali s konja, u nameri da vam pomognu?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nikaki Bijeli orlovi. Pa, biće svjedok tu, koji me ... On je bio, ja mislim, u rezervnom sastavu policije. Profesor jedan iz

Višegrada. Ne, ne. I drugi, isto, profesor. A oni jesu bili u hotelu, jesu. U hotel su oni dežurali. Tako mislim ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Neki od Belih ...

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne. To su, ovaj, rezervni sastav, mislim, bili policije oni. Šta su ... to su, stariji su od mene, ozbiljni ljudi. Oni su mene ubacili u auto. Pa, eto, on će svjedočiti, ovaj, pa nek kaže on sve. On, on bolje zna ko je sve i bio, jer ja sam tada pao, mene je bolilo. Ne mogu se ni ja tačno sjetiti svih ljudi koji su prošli, ali Bijeli orlovi, kakvi.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Sećate li se da vam je iko, u bilo kojoj vrsti uniforme, prišao da pomogne, nakon što ste pali sa konja?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, prvi je došao, ovaj, Tota Mitrović i Dorđe Mišćević.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Jesu li oni nosili uniformu?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jeste. Ja mislim, rezervna policija.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Je li bilo i drugih uniformisanih ljudi, koji su bili prisutni?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne znam, ovaj, sad da vam kažem kad sam ja pao, već je počela kiša padati, ne puno. A ulica je bila ... nije bilo puno, onaj, prolaznika. Mene je to i bolilo puno, da vam kažem i ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Je li moguće da ste ikome u tom trenutku, nakon što ste pali s konja, rekli da ima muslimana gore u kući, u Pionirskoj ulici? Je li to moguće?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne. Bar u tom ... Znae koji su to bolovi? U tom momentu, ne bi, ne pada ti ime napamet.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Sada, želim da vam postavim pitanje o gospodinu Lepenici. Jeste li pročitali izjavu tog svedoka, koji će da svedoči za Odbranu?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodin Lepenica je musliman, koji je, zajedno sa vama i još nekolicinom drugih ljudi, delio istu sobu u bolnici, u Užicu. Je li to tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Vi ste, više dana, delili istu sobu sa gospodinom Lepenicom i drugim ljudima, zar ne?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: U svojoj izjavi, gospodin Lepenica kaže da ste njemu i drugim ljudima u toj sobi opisali kako ste vi, u stvari, došli do tog konja, je li to tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Pretpostavljam da će on da posvedoči o tome da ste mu rekli da konj nije pripadao toj osobi gore, u Vučinama, nego da je pripadao jednom imamu, muslimanskom svešteniku, i da ste vi ubili tog imama i ukrali njegovog konja. Je li to tačno? Jeste li ikada gospodinu Lepenici ili bilo kojoj drugoj osobi iz te sobe to rekli?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nikad mu to nisam rekao. A da je ubijen, dvojica imama je bilo, kolko ja znam, u Višegradu. Valjda bi jedan svjedok posvjedočio za to. To su dvojica hodža, znači. Ja ih znam i jednog i drugog, ovaj, blizu je kuća gdje su stanovali tu, kod restorana "Panos", gdje sam ja radio. Pa i jedan bi musliman pomenuo da je ubijen hodža. A, sad, to njegova stvar. A, gdje baš nađe hodžu da sam ubio?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Dakle, vi ste znali da je muslimanski sveštenik po imenu Hadžić, mislim da ste tako rekli, bio ubijen. Je li to tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Hadži? Nisam vas razumio.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kako se zvao imam za koga ste saznali da je ubijen?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, nije Hadžić, ja sam ... Imam to je hodža, hodža. To je, onaj, vjerski vođa. Ovaj, kao kod Srba pop. Hodža. Nije Hadžić. Imam, to se tako kaže.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Je li ta osoba posedovala konja?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ma, ne. On je stanovo tu, u gradu. Onaj, kod "Panosa" stanovali tu, imali kuću tu vjersku. Odma ispod "Panosa", dolje. Znam ja obojicu, često dolazili na kafu. Obojicu hodža znam. Jedan je bio dobro star, jedan mlađi.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li vi sada svedočite da nikada niste rekli gospodinu Lepenici ili bilo kom drugom da ste ukrali konja, nakon što ste ubili imama?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, ne, onda bi neko posvjedočio da je ubijen imam. Imam je hodža. Neko bi od svjedoka rekao. Njih su dvojica bili u Višegradu samo. Oni su živi danas-dan, sigurno. Sigurno su živi.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Nakon što ste proveli toliko dugo vremena u bolnici, možete li da nam date imena nekih drugih osoba, koje su se nalazile u istoj bolničkoj sobi sa vama i gospodinom Lepenicom?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, on vidim, ovaj, kaže osam-šest. Dobro, on, on je mijenjo sobe, koliko ima u izjavi, četiri puta. A ja i on smo bili, i još dvojica Srba iz Užica. Jedan dobro stariji čovjek, znam da je koljeno, imo problema i on puno. Lepenica je bio bez noge, a do Lepenice je bio jedan, isto, Srbin, koji je vadio šipke. Prije četiri godine imo, onaj, saobraćajni udes, pa samo došo da vadi ... došlo bi do trovanja, šta ja znam? Počele da rđaju te šipke, šta li? Tako se nešto sjećam. I nas četvorica smo bili u sobi. E sad, on, kad sam ja otišo, da li je premješan? Ma, koliko vidim, četiri puta mjenjo sobe. Mislim da smo mi bili, ovaj, ti nepokretni tu, najteži. Ovi su se kretali. Svi su, opet, mogli. Ja nisam mogo nikako, ja sam bio na onim fiksatorima.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Sećate li se imena bilo koga od tih Srba, sa kojima ste delili sobu, u vreme kad je i gospodin Lepenica bio u istoj sobi?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, ovaj stariji čovjek, mislim da se prezivao Jovančičević, a bio dobro star. Možda jedno 70-tih godina, pa i više. A ovaj drugi, razmišljlo sam o tome, ali ne znam, onaj, ali ima to u knjigama bolničkim. Mislim da mu je prezime bilo sa L, al ne mogu, onaj ... Znam bio je visok, tanak čovjek

TUŽILAC GRUM – PITANJE: U svojoj izjavi, gospodin Lepenica, takođe, kaže da ste na zidu te bolničke sobe nacrtali crtež, da ste nacrtali sebe kako jašete na konju i u jednoj ruci držite megafon. Da li ste ikada nacrtali takav crtež na zidu svoje sobe?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Vjerujte da vam kažem, gospodine, da ja kokoš ne bi umio nacrtati. Kokoš. A da nacrtam ja konja kako jašem, tu ipak, treba umjetnik i biti dobar. Kokoš ja ne bi znao kako treba nacrtati. Kokoš, eto vjerujte. Da nacrtam kokoš kako treba, ne bi znao.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodin Lepenica nije, rodom, iz Višegrada, zar ne?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, on je, ovaj, on je iz Goražda. Ovako, znam, mislim, da mi je pričo da je on, rodom, iz Sarajeva, tako nešto. Znam pričo mi je da ima ćerku, udatu u Makedoniju. Tako tih razgovora, sjećam se. A da je radio u Goraždu, kao kuvar.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ali ono što želim da kažem je da gospodin Lepenica nije nikako mogao da zna da ste bar jednom, u tom vremenskom razdoblju, vi imali megafon i da ste ga koristili, zar ne?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, ja mislim to je, ipak, više, ovaj, šala bila bolesnika, da vam kažem, i to koji su Višegradlije. To zezanje. Da sam ja nacrtio

konja, on tako kaže, ja vam opet kažem, ja kokoš ne bi znao nacrtati. Da nacrtam konja i čovjeka kako jaše konja, ma to nikad. Nisam znao crtati. Ma, ne bi znao drvo kako treba fino nacrtati. Ono da izgleda kako treba, baš ono ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Moje pitanje, gospodine Vasiljeviću, je sledeće: pošto gospodin Lepenica nije iz Višegrada, bilo bi nemoguće da zna da ste vi ranije koristili megafon. To bi bilo nemoguće, zar ne?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, ja samo mogu da kažem, svaki dan su bolesnici tu, dolaze bolesnici koji su tu na ortopediji iz Višegrada. Zezanje to bilo više, zezanje. Pa, donesu meni novine, pa zalijepe iznad glave, nađu konja, ovaj, bolesnici. To je zezanje, mi smo u bolnici. Dosadno svima. Oni šetaju, ja nisam mogo ni šetati. Onda, ja ne znam kako on kaže. On kaže da sam nacrto na zidu il na papiru? Mislim, ne znam kako vi mene pitate. Na zidu il na papiru da sam nacrto?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Na zidu.

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nisam, onda, mogo nikako, gospodine. Ja sam imo fiksatore.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da vas pitam ovo: Izgleda da vi, u poslednjem odgovoru, sugerišete da ste, možda, videli takav crtež na zidu bolničke sobe. Dakle, pitam vas, jeste li u svojoj bolničkoj sobi videli takav crtež na zidu za koji je, možda, gospodin Lepenica pogrešno pretpostavio da ste ga vi nacrtali?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Iz novina donesu mi, znam ja, bolesnici, pa zalijepe meni gore, iznad glave, ovako ... gore, na zidu. Nađu konja u novinama, negdje, nešto tako ... A ne da sam ga ja crto. Ja to ne bi znao nacrtati. A ne bi na zidu mogo, jer ja sam imo fiksatore. Ja se nisam mogao dić iz kreveta. Nosio tegove, tegove, u stvari, ovaj ... Bušna mi peta, tegovi preko kreveta. Znači, ne bi nikako mogo da se, da crtam, i da sam najbolji crtač. Mogao bi na papiru, da umijem crtati. Al na zidu ne bi mogo. A onda, ne bi to dozvolio ni doktor da ja crtam po zidu. Kako dozvolit? To je bolnica, nova bolnica.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine Vasiljeviću, da li je na zidu iznad vas bila slika konja?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Stavljali su, stavljali su slike, ovaj, iz novina.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Je li osoba na tom konju imala megafon?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Vjerujte, da možda i jeste. Ne znam, pa to... Stalno se meni donese neko novine, slike. Pogotovo ako su u boji, novine neke sa konjem. Bolesnici ko bolesnici. Zezali se, kad smo i koji mogu ... Šta će? Prođe vizita u bolnici. Svi smo u bolnici.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Vi ste rekli, u svom svedočenju, da ste, dva puta, slomili donji deo leve noge, jednom 1992. godine, i jednom 1993. godine. Je li to tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Tačno.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: 1992. godine, slomili ste i veću i manju kost leve noge, da li je to tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste apsolutno sigurni da ste, 1992. godine, slomili obadve kosti?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Obadvije, obadvije. Siguran, sto posto.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Jeste li toliko sigurni zato što su vam lekari, koji su vas lečili, rekli da ste slomili obadve kosti te noge?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, sto posto siguran. A da vam kažem i ovo: Mislim, ne znam, da ako se slomi jedna kost, da se ne stavlja noga na onu ekstenziju, na tegove. A ove, valjda, ne znam tačno, sad doktori to znaju. Radi izvlačenja mišića. skupe se, valjda, kad se slome obadvije kosti, pa ne može da uklope to. Pa, zato se nose ti tegovi. Jer kad sam drugi put lomio, lomio sam samo debelu kost i nisu mi stavljali te tegove.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A 1993. godine, vi ste slomili samo jednu kost, debelu kost u svojoj levoj nozi, je li to tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Dakle, jasno je da govorimo o potkolenici vaše leve noge, je li tako?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Jeste li apsolutno sigurni da ste, 1993. godine, slomili samo debelu kost te noge?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A na osnovu čega ste toliko sigurni u to?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Doktor mi je rekao.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: U svom svedočenju, rekli ste nam da ste, bar u toku jednog razdoblja, imali sve rendgenske snimke svoje noge i mislim da ste objasnili da su se oni, nekako, zagubili ili izgubili. Je li to tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Sve snimke sam imo, sve, i od kontrola i od operacije kičme. Svi su bili umotani, ovako, u jednu rolnu, pa papir žut, i dobro

znam, gospodine, imo sam najmanje, možda, 15 snimaka, deset najmanje, i od kontrola, i od lomova. Žao mi je, krivo toliko, da mi ... Kad sam malto kuću, najverovatnije, onda smo to pobacali. Bacali smo puno stvari gore, ovu novu kuću kad sam malto. Ovaj snimak kad sam pokazao, kad je doktor ovdje to svjedočio ... A imo sam ih najmanje 15, i od kičme, i loma 1992. i 1993., i kontrola ... Pa, da ne kažem, ajd da budem, od 10 do 15, najmanje.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Iako niko od nas nije stručnjak, u toku ovog suđenja, mi smo svi videli rendgenske snimke vaše noge i izvukli smo određene zaključke. Kada ste gledali rendgenski snimak vaše noge iz 1992. godine, to jest onaj snimak koji ste posedovali, da li ste mogli da vidite da je debela kost noge bila slomljena?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, ima na snimku. Vidi se, vidi i debela i tanka. Vidi se lom fino na snimku, kad je ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Jeste li mogli da vidite, odnosno, da li je bilo jasno na tom snimku iz 1992. godine da je i tanka kost slomljena? Da li ste to videli na snimku?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Sigurno, meni je doktor pokazivao. Objasne to oni, obadvije kosti. Meni je rečeno i u Višegradu da sam slomio obadvije kosti. I znate kako, još znaš, noga radi skroz kad slomiš obadvije kosti. A 1993. godine nije, nije radila. A 1992 skroz ona radi ovako, ovako može. Komotno možeš ovako da vrtiš sa njom.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Za zapisnik, vi, čini mi se, uvrćete ruke kako bi pojasnili šta se dogodilo 1992. godine, je li tako?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ali, hteo bih da raščistim jednu stvar. Lekar vam je pokazao rendgenski snimak vaše noge, 1992. godine, i vama je bilo potpuno jasno da su i debela i tanka kost slomljene. Da li je to tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Slično tome, lekar vam je i 1993. godine pokazao vaš tadašnji rendgenski snimak. Da li je to tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Kad sam 1993. došao u bolnicu, snimio je, i pitam ga ja: "Doktore, oću li opet nositi one tegove?" Kaže: "Nećeš, nećeš. Slomio si, kaže, debelu kost i stavićemo ti gips. Nećeš tegove, kaže, nema potrebe. " I mene opet to bilo lakše. "I koliko ću nositi gips?" "Nosićeš tri mjeseca", kaže. I tri mjeseca sam nosio gips, a 1992. sam bio 21 dan na ekstenziji, a nosio gips dva mjeseca. E, sad mislim da je to nešto on meni objašnjavao. I zbog lomova, ovaj bio nešto ravniji 1993. godine.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine Vasiljeviću, da li vam je lekar pokazao rendgenski snimak iz 1993. godine, u vreme kada ste slomili nogu? Odgovorite sa da ili ne.

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: 1993.? Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste mogli jasno da vidite da je debela kost na vašoj levoj potkolenici slomljena? Da li ste to mogli da vidite?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jeste. Pa, kad stavlja gips, pa mora on tako drži onaj snimak. I onaj stavljao gips tako, i onda gledaju.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste, takođe, mogli jasno da vidite da tanka kost na vašoj levoj potkolenici nije bila slomljena. Da li ste mogli to da vidite?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nije, nije. Pa vidi se, vidi se, onaj, kad pukne noga.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Pre nego što ste napustili bolnicu 1992. godine, mislim da ste izašli oko 10. ili 11. avgusta, posvedočili ste da ... Izvinjavam se, povukao sam to pitanje. Prema vašem najboljem sećanju, kada ste izašli iz bolnice?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Mislite komplet, kad sam otišao iz Užica, bolnice, sa neurohirurgije?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da.

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, tu kažu u otpusnoj listi 28. sedmi. Bio sam dugo u bolnici, od 14. šestog, znači, do 28. sedmog, jel tako? Kako stoji u opisu, tako je.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je tačno da ste, poslednjeg dana boravka u bolnici, kada ste odlazili, pokušali da uđete u bolničku sobu gde se nalazio gospodin Lepenica i da ste hteli da ga napadnete. Da li je to tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Poslednji dan? Al ja nisam ... Meni je došla žena, i ujak. Ja nisam ni išao gore ... Meni je žena i ujak došli, ovaj, pred odelenje, a ta su odeljenja, ovaj, nisu jedno uz drugo. Ortopedija je u novoj bolnici, a neurohirurgija u staroj. Znači, ja nisam imo ni potrebe ići gore. Al sad, šta on priča, to je prodavanje. On je bio u Goraždu tamo, tamo su pakovane i druge priče pa ... Sad šta znam ja to? Ali nisam ja išo na ortopediju, nema potrebe. Ja sam dobio otpusnu listu na neurohirurgiji. E, znao sam kad se treba javiti doktoru na kontrolu i onda ... U Užice sam išo kad sam trebao na kontrolu.

SUDIJA HANT: Da li bi ovo bio pogodan trenutak?

TUŽILAC GRUM: Da, časni Sude.

SUDIJA HANT: Gospodine Grum, da li znate, otprilike, koliko vam vremena još treba?

TUŽILAC GRUM: Definitivno sam u završnoj fazi, časni Sude. Možda još 15-20 minuta.

SUDIJA HANT: Dakle, sledeći svedok treba da bude spreman za popodnevnu sednicu, posle ručka. To je razlog mog raspitivanja. Ne žalimo se. Napravićemo pauzu do 14.30.

(pauza)

SUDIJA HANT: Gospodine Grum.

TUŽILAC GRUM: Hvala, časni Sude.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Dobar dan, gospodine Vasiljeviću.

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Dobar dan.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Želim, na kratko, da se vratim i da vam postavim nekoliko pitanja o vašem krivičnom dosijeu. Ispričali ste nam da ste bili osuđeni i zatvoreni 1973. godine. Po mom proračunu, to je bilo u isto vreme za koje ste nam rekli da ste proveli u vojsci. Dakle, moje pitanje za vas je sledeće: Da li ste bili u vojsci u ono vreme kada ste počinili krivično delo zbog kojeg ste, na kraju, završili u zatvoru?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da vam objasnim. Mene je, 1973. godine, osudio sudija za prekršaje, a trebalo je u novembru 1973. godine da idem u vojsku. Javni tužilac je podnio tužbu, a ja sam otišao u vojsku pri kraju 1973. godine. Došao sam iz vojske, 1974. godine, na suđenje, a kad sam završio vojnu obavezu 5. januara i kad sam se vratio iz vojske, otišao sam u zatvor na tri meseca.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: U redu, hvala. Kada vas je gospodin Domazet pitao o vašem krivičnom dosijeu, vi ste rekli da je ovo jedini put kada ste bili u zatvoru, je li tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Osim što ste tada bili u zatvoru, da li ste ikada osuđeni za neko krivično delo, a da vam je, možda, izrečena neka druga kazna, kao, na primer, uslovna sloboda ili novčana kazna?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da. Uslovna, uslovna kazna.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam kažete kada se to desilo ... Izvinjavam se. Da li ste tada osuđeni za krivično delo pored onog krivičnog dela za koje ste osuđeni 1973. godine?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nije to bilo krivično djelo. Ne znam koje godine sam bio na uslovnoj. Jedan čovjek, komšija, provocirao je i uvrijedio moju sestru. I ja sam mu to spomenuo, nismo se razumjeli, i udario sam ga. Ne znam koje je godine to bilo. Je li bila 1980.? Tu negdje. Ne znam tačno.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kao što sami znate, mi smo tražili i dobili smo od Ministarstva pravde u Banja Luci, izveštaj o vačoj krivičnoj evidenciji, i to je sada uvršteno kao dokazni predmeti P69 i P69.1, BHS verzija. Pročitaću vam jedan deo iz tog izveštaja i pitaću vas: Da li je to krivično delo ili da li je to događaj koji spominjete? Citiram: "Kazna izrečena od strane Opštinskog suda u Višegradu, broj K23/83, sa datumom 18. juni 1983. godine, osuđen na četiri meseca zatvora, jednu godinu uslovne slobode, zato što je izvršio krivično delo prema članu 53. paragraf 2 i članu 55. paragraf 1, krivičnog zakona Bosne i Hercegovine. " A sada ću da vam pročitam paragraf 55 ili član 55. paragraf 1, tako da znate tačno o čemu se radi. "Ako neka osoba ugrozi sigurnost ljudi ozbiljnom pretnjom po život ljudi koji su u pitanju ili, ukoliko na taj način, unosi nemir među građane, biće kažnjena zatvorskom kaznom do pet godina." Da li je to događaj o kojem ste govorili ... za koji ste osuđeni 18. juna 1983. godine?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jest, ali to nije tako. Nije dobro poslato. Četiri mjeseca zatvora i jedna godina uslovne. To je bilo. Nije bilo ko što ste rekli, jedna godina uslovne i šta još ... Četiri mjeseca zatvora i jedna uslovne.

SUDIJA HANT: Izvolite, gospodine Domazet. Čekao sam da vaš klijent završi.

ADVOKAT DOMAZET: Prilikom prevoda, čuo sam "Četiri godine i jedan mesec", a na ekranu, pročitao sam obrnuto: "Četiri meseca i jedna godina". Tako da nisam siguran da je optuženi razumeo.

SUDIJA HANT: Hvala, gospodine Domazet. Ja sam čekao na prevod, koji je, iz nekog razloga, kasnio.

Prevodilac: Izvinjavam se, časni Sude.

SUDIJA HANT: Šta ste vi rekli, gospodine Grum?

TUŽILAC GRUM: Četiri meseca zatvorske kazne i jedna godina uslovne slobode.

SUDIJA HANT: Znači, to je sporno, gospodine Domazet. Vaš klijent tvrdi da je obrnuto, ali gospodin Grum tvrdi da je onako kako je on rekao. Vaš klijent može da izađe na kraj s tim, a ako je potrebno, možete podneti dokument, koji će to da potvrdi ili opovrgne.

ADVOKAT DOMAZET: Da, znam, ali ...

SUDIJA HANT: Razumem u čemu je vaš problem, ali mislim da je to sada razjašnjeno. Možete da nastavite, gospodine Grum.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je to događaj koji ste opisali? To zvuči kao svađa između vas i neke druge osobe.

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A ta druga osoba, da li je ona osuđena za neko krivično delo?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jeste. I on je, isto, bio osuđen.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A na koju kaznu je on osuđen?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: On je po sudovima bio sve vrijeme. Ne znam. Mislim, za isto. Da, za isto krivično djelo.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Koje je nacionalnosti bila ta osoba?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Srbin.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste još jednom, u toku 1983. godine, u istom mesecu, junu, bili pred Opštinskim sudom u Višegradu?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, ja se toga nikad ne bih sjetio, al mi je advokat donio ček koji nije imao pokriće. Mislio sam da nisam neke knjige uzeo, možda, da sam zaboravio neke knjige da uzmem, ali izdavanje čeka bez pokrića. Sjećam se da je tako rekao. Mislim da sam ja već podigao svoju platu prije nego što je firma uplatila to u banku. To se događa s vremena na vrijeme, i primio sam novčanu kaznu. To nije bila velika kazna, velika novčana kazna, ali to se često svakom dešavalo. Mi bismo dizali naše plate, pomoću čekova, prije nego što je preduzeće uplatilo novac.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I tako ste ... Znači, tri puta ste, ukupno, osuđivani u životu, je li tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Pre nego što smo otišli na pauzu, postavio sam vam nekoliko pitanja u vezi vašeg odnosa sa ... *(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* ... u

bolnici. Tokom vašeg boravka tamo, da li ste ikada terali ... *(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* ... da peva četničke pesme?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Kako bi ga mogao to natjerati? On sad priča tako. On je bio u bolnici tri mjeseca. Sad, šta on ... kome je on to pričao, šta je radio, ne znam ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Pročitali ste njegovu izjavu i vidite da on tvrdi da ste ga prisilili na to. Da li ste ga ikada, pretnjom, prisiljavali da peva pesme? Ako ste bili vezani za krevet i ako niste bili u stanju da ga fizički prisilite, da li ste mu ikada pretili kako bi ga naterali da peva četničke pesme?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, nisam ja to mogao, i mislim da ... *(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* ... ako je on čuo da sam ja zapalio jednu kuću, pa drugu ... Pa, dobro, može on svašta da priča. Ne znam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: On, takođe, tvrdi u svojoj izjavi da ste ga nazivali pogrđnim imenom kojim su Srbi nazivali muslimane u tom razdoblju, a to je "balija". Jeste li ga zvali balijom dok ste delili sobu u bolnicu?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: On može da kaže šta hoće. Šta ja znam?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ja vas pitam, da li ste mu to govorili?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, ne. Nisam, ne. Što bih ja to govorio? Nisam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: On, takođe, tvrdi da, iako mu je noga bila skoro amputirana, razlog zbog kojeg je bio u bolnici, da ste ga vi terali da čisti WC u sobi, ponekad više puta na dan. Je li to istina?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Mi nismo imali WC u sobi.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Je li negde u blizini bio WC, koji su koristili pacijenti iz vaše sobe?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, bio je napolju, u hodniku, ali u našoj sobi nije bio WC. Ja ga, isto, nisam koristio, jer sam bio vezan za krevet, sa onim tegovima preko.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste vi terali ... *(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* ... da čisti taj WC, taj u hodniku?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne. Pa, nisam mogao. Pa, tamo su bile žene, čistačice, i one su čistile WC, i ova osoba zadužena za higijenu. Oni to ne bi dozvolili. Ima tamo doktora. Osoblje ne bi to dozvolilo. A bilo je čistačica koje su radile po odjeljenjima taj posao. Radile, čistile. Kako su oni mogli dozvoliti da se to događa, da pacijent čisti WC?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine Vasiljeviću, prema vašem svedočenju ovde, danas, izgleda da vi i ... *(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* ... niste imali nesuglasica među sobom i postaviću vam sledeće pitanje: Da li biste smatrali da ste vi i ... *(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* ... bili u prijateljskim odnosima u vreme kada ste delili sobu?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, mi smo bili pacijenti.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li biste vi vaš odnos prema ... *(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* ... okarakterisali kao prijateljski?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, ... *(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* ... je mogao da izlazi, a i ostali. Ja nisam mogao, jer sam bio vezan za krevet. Ali, ... *(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* ... mi je rekao, isto, kako su muslimani ubijali Srbe u Goraždu, na primjer.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kako biste vi okarakterisali vaš odnos sa ... *(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* ... ?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, mi smo bili pacijenti. I on i ja. Kako mislite "kako"? Ne znam. U to vrijeme, ja sam, kako da kažem, nisam se osjećao dobro mentalno, ja sam ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Zar nije činjenica da je jedan od incidenata koji je prethodio vašem premeštaju na odelenje neuropsihijatrije to što ste nasilno reagovali prema ... *(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* ... ?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: To je doktor napisao. Ne znam. Tog dana, baš tog dana ... ne znam. Kako da vam objasnim? Ja sam bio skroz izvan sebe. Živci mi nisu bili dobro. Nisam se dobro osjećao i morali su da me vežu kada su me odveli na odjeljenje neuropsihologije, psihijatrije. Neko me gurnuo, neka žena. Ja sam bio na ... hodao sa štakama. Ona je rekla da sam ja njoj nešto kazao. Ne znam šta mi je bilo. Bojao sam se. Nije mi bilo dobro. To nisam, prosto, bio ja.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Nije li činjenica da je jedan od razloga što ste bili vezani vaše nasilno ponašanje u bolnici?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, pravio sam mnogo gužve, da vam kažem istinu, da vam kažem pošteno. Nemam ja ništa da krijem. Mnogo sam galamio. Nisam htio ići kući. I kada sam vidio ranu ... pomislio sam da je to smrt. Da sam vidio goluba, pomislio bih da mi se sreća okrenula. Nisam imao osjećaj da mogu da se saberem, da se stabilizujem, da tako kažem. Nisam, prosto, mogao da se saberem.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Pitaću vas ponovo: Da li ste imali fizičku prepirku sa ... *(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* ... u vreme kada ste bili u bolnici, u Užicu?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, on to ne kaže, al je doktor nešto napisao. Ne znam. Mora da sam rekao nešto loše ili ... ne znam. Ne mogu ... Šta da kažem? Bio sam potpuno ... Nije mi bilo dobro, kolko se sjećam. Znam da su me odveli na neuropsihijatriju.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: ... *(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* ... kaže da ste se, tokom boravka u bolnici, hvalisali njemu i drugim bolesnicima u sobi da ste ubili veliki broj muslimana na mostu na Drini. On kaže da ste tvrdili da ste ih ubijali udarcem drvenom daskom u glavu i da su neki od njih skočili u reku pre nego što ste imali prilike da ih udarite u glavu. Da li ste ikada rekli to ili bilo šta slično ... *(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* ... ili nekim drugim ljudima u toj sobi? Molim vas, odgovorite sa da ili ne.

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne. I da se to desilo, neko bi došao svjedočiti da sam nekoga udario daskom. Neko bi došao da svjedoči, neko ko je živ. Kako da ja znam šta je on čuo od drugih pacijenata? Hoću ovo da vam kažem: Možda, Srbi, drugi pacijenti koji su bili Srbi, nisu bili ... Možda njihovo ponašanje prema njemu nije bilo u redu. Ja neću da kažem. U drugim sobama, bilo je još muslimana. Pa, možda ... on je bio u bolnici tri mjeseca, tako da ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine ...

SUDIJA HANT: Samo trenutak. Izvolite, gospodine Domazet. Zamolio sam vas, gospodine Domazet, molim vas, kažite kada ulažete prigovor ...

ADVOKAT DOMAZET: Da.

SUDIJA HANT: ... zato što ja ne mogu da vidim ...

ADVOKAT DOMAZET: Da, da.

SUDIJA HANT: ... obe strane prostorije.

ADVOKAT DOMAZET: Znam.

SUDIJA HANT: U čemu je problem?

ADVOKAT DOMAZET: Vaša visosti, plašim se da pravimo, možda, grešku ako pominjemo ime ovog svedoka. Ja sam stavio ovog svedoka na listu svedoka Odbrane, iako je on svedok čije je izjave uzelo Tužilaštvo i istražitelji Tužilaštva, na koje se sada gospodin Grum poziva. On je bio VG-113. Taj broj mu je dat. A sa tim svedokom, osim ove izjave, ja nisam imao nikakvih kontakata i ne znam da li on želi

da mu se pruže zaštitne mere, to jest da njegovo ime ne treba da bude pomenuto, imajući u vidu to što on živi na teritoriji Federacije Bosne.

Plašim se ako pominjemo njegovo puno ime i ako se ovo emituje u medijima, da to može da nanese dosta štete i da svedok onda, možda, neće hteti da svedoči, ili ako se ovo objavi, to može da mu stvori probleme. Tako da mislim da bi bilo bolje da se koristi broj koji je dobio. I koliko se ja sećam, to je broj VG-113.

SUDIJA HANT: Pa, gospodine Grum, ja nemam kompletni spisak pred sobom, ali to jeste jedan od vaših brojeva, 113. Jeste li vi ... Izvinjavam se. Da li ste vi tražili nalog ili ste dobili nalog da se za njega koristi taj pseudonim?

TUŽILAC GRUM: Ne, časni Sude. Sve to ... možda bih mogao da pojasnim. Svim svedocima sa kojima je Tužilaštvo u kontaktu dat je VG broj za Višegrad. Za samo određeni broj njih, za koje smo mi zahtevali zaštitne mere, kako bi pojednostavili stvari, mi smo tražili da se da njihov VG broj koristi kao pseudonim kako bi izbegli da se svedoku da drugo ime. Iako on ima VG broj, mi nikada nismo zahtevali za njega zaštitne mere i ja nisam upoznat da on, uopšte, ima potrebe za tim.

SUDIJA HANT: Osim ove: situacija da će on da bude svedok Odbrane je pomalo neobična. Vi ste ispravno postupili kada ste dali Odbrani primerak njegove izjave. Ali niko nije imao prilike da razgovara s njim o tome da li su mu mere potrebne. Ono šta gospodin Domazet govori, a ja mislim da tu ima nečega, jeste da publicitet dat njegovom imenu može da ga zastraši.

TUŽILAC GRUM: Časni Sude, ja nemam prigovor da mu se obraćamo pseudonimom. Ja nemam ništa protiv toga. Pitam se da li možemo da se vratimo ...

SUDIJA HANT: O, da ...

TUŽILAC GRUM: ... na ono što je već rečeno danas i da to redigujemo.

SUDIJA HANT: Možemo, svakako, da se vratimo nekih pola sata. Naravno, s razlogom. Biće malo teško da se vratimo pola sata, ali, svakako, možemo da se vratimo koliko je to moguće i da redigujemo ono što je već rečeno. Ali mislim da je gospodin Domazet u pravu, obzirom da se možda baca sumnja na njegovu volju da dođe i svedoči u korist gospodina Vasiljevića.

TUŽILAC GRUM: Da, časni Sude. Nemam ništa protiv da koristim pseudonim. Ne sećam se jasno da li je VG-113 njegov broj. Ako gospodin Domazet tvrdi da je siguran u to, onda, možda, ... mi možemo da koristimo taj broj, ili možemo da ga zovemo "gospodin L" ili da koristimo neki drugi pseudonim.

SUDIJA HANT: Samo trenutak.

TUŽILAC GRUM: Nisam siguran da će on da se pojavi u bilo kojem dokumentu koji je Tužilaštvo podnelo Sudu kao dokazni predmet, zato što mi nikada nismo imali nameru da ga pozovemo da svedoči.

SUDIJA HANT: Tražio sam kompletnu listu sa pseudonimima. On nije na listi.

TUŽILAC GRUM: Ne, na našoj nije.

SUDIJA HANT: U redu. Uvedimo ga pod brojem VG-200.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A sada moje pitanje za vas. Molim vas, odgovorite sa da ili ne. Možda ste već dali odgovor, ali podsetite me. Da li ste toj osobi ikada ispričali da ste ubijali ljude na mostu na Drini?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne. Ja nisam nikad nikoga ubio, i, naročito, s daskom. Kakvom daskom?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Sad ...

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja be znam šta je i od koga čuo.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Sad, VG-200, takođe, tvrdi da ste pričali, dok ste bili u bolnici, o vašem timu za čišćenje i da se vaš tim sastojao od uglavnom starijih ljudi. Da li ste ikada raspravljali ili govorili o svom timu za čišćenje u prisustvu gospodina VG-200 u bolnici?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, pretpostavljam da jesam. Da. Mora da sam pričao o čišćenju grada.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I gospodin VG-200 kaže da je, jednom prilikom, neka žena došla da vas poseti i da vas je obavestila da je 12 ljudi, kojima ste vi bili šef i koji su čistili, bili toliko iscrpljeni i slabi da više nisu mogli da stoje na nogama i VG-200 kaže da ste joj vi odgovorili da tih 12 ljudi treba pobacati u reku. Da li ste ikada to rekli?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne. To je izmišljotina. Nijedna žena nije došla da me poseti. Koja bi to žena došla da me vidi? Ne, ne, ne. Slabi? To znači da su oni izgubili svu snagu i sve za, otprilike, 15 dana? Ne. To nije istina. Mislim, to je nešto šta je on čuo o meni u Goraždu ili bilo šta i on, onda, priča. Nije to mogao da uradi, niti je neka žena to mogla da mi kaže. Kakva žena?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine Vasiljeviću, svedok VG-200, takođe, kaže da ste vi imali mnogo posetilaca, naročito nedeljom. Jeste li imali posetioce dok

ste bili u bolnici u Užicu, nekoga ko vas je posećivao, a da to nisu članovi vaše bliže porodice?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jesam. Imao sam posjete zato što imam mnogo rođaka u Užicu, i prijatelja. Pa, da. Oni su dolazili.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Je li vas, takođe, posećivalo vojno osoblje? VG-200 kaže da je video da vas je vojno osoblje posećivalo. Da li je to tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Vojno osoblje, ma nijedan. Da vam kažem. Iz Višegrada, znam da je predsjednik, odnosno direktor preduzeća, Mirković, došao da me vidi i da mi je donio cigarete, ili je možda vojnik u uniformi došao, ali da su me oficiri posećivali, nikad. I ja nemam nijednog rođaka koji je oficir. Koliko se sjećam, mislim da nemam nijednog oficira u porodici.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Pretpostavimo da nijedan vojni oficir nije došao da vas poseti, ali vi ste upravo rekli da vojnici jesu dolazili i vidite, zar to nije tačno da vojnici jesu dolazili da vas posete u bolnici, u Užicu?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, nisu samo mene. Bilo je mnogo pacijenata iz Višegrada. Kako ja to znam? Mislim, ako neko dođe, on jednostavno ostaje u posjeti cijeli dan, kod svih pacijenata u sobi, i kako on može da zna da su oficiri dolazili da me posjete kada su oni bili vojnici iz ... svakog dana iz (nerazumljivo), iz Višegrada, od svuda.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: VG-200, takođe, tvrdi da su bili i pripadnici Bijelih orlova i da su ga ispitivali dok je ležao na krevetu. Jeste li vi bili prisutni u sobi kada se ovo dogodilo?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne znam ništa o tome. Ne znam da ga je iko ispitivao. Znam da je iz Crvenog krsta došla neka žena da ga posjeti i da ga pita gdje će ići kad izađe iz bolnice. Mislim da je rekao, kao, nešto da će ići u Makedoniju, jer mu je ćerka tamo bila. To koliko se sjećam, al ne znam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Želim da vam skrenem pažnju na dokazni predmet D22, koji imate pred sobom. Da li je i jedna od osoba, koje ste vi nabrojali na ovom dokumentu D22, došla da vas poseti u bolnici?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Oćete li samo ... jedna ili ijedna kažete?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Bilo ko od ljudi čija ste imena napisali na ovom spisku. Da li je iko od njih došao da vas poseti?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Kad sam bio na neuropsihijatriji, bio je u bolnici jednom osoba 17 i 10, možda, jedno 10, 15 minuta. A ne znam za ovo, ne sjećam se da sam ikad viđo u bolnici, ovdje ikoga ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li vas je Milan Lukić ikada posetio u bolnici?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nije nikad, on nije nikad.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Želim sada da vam postavim pitanje o jednom od svedoka Odbrane, Draganu Nikšiću. Čime se on bavi?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Dragan?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Dragan Dikić, Dikšić.

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Dragiša Dikić.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Dragiša Dikić. Šta je njegov posao?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: On je moj komšija, on je auto-mehaničar i limar. Auto-mehaničar i limar.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li može da se kaže da on popravlja kola koja bi bila oštećena u nekoj saobraćajnoj nezgodi?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, to radi i danas.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Pretragom naše dokumentacije, došlo se do jednog svedoka koji tvrdi da ste Mitar Knežević, Dragiša Dikić i vi, lično, izvršili neka krivična dela u i oko grada Višegrada. Da li ste ikada izvršili neko krivično delo u prisustvu Dragiše Dikića i Mitra Kneževića?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Želim da vam postavim nekoliko pitanja o vašem lečenju na odeljenju neuropsihijatrije. Dok ste bili na tom odeljenju, da li ste razgovarali sa lekarima o nekim brigama i strahovima, koje ste u to vreme imali?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, imao sam ja razgovore sa ljekarima i, da vam kažem, ispočetka su mi davali jake doze, pa sam ja samo spavao, ovaj ... Ispitivali su me, jesu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste sa njima razgovarali o tome kako ste se osećali nakon što vam je ubijen rođak?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, nešto ne znam da sam o tome razgovarao sa njima. Ne znam. Ispočetka, mislim ovako, da ja nisam, ovaj, ni kontaktiro. A kasnije, imaju oni u bolnici ove, kako bi reko, svaki dan kao drže časove bolesnicima i kao savjetovanja. To sam imao kasnije, kad sam bio bolji.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Za vreme tih savetovanja, jeste li razgovarali s njima o nekim stvarima, koje su vas mučile, u to vreme?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, jesam sigurno. Sa svakim oni razgovaraju, oni daju savjete, oni pričaju fine priče, doktori ... Ima za to određen i psiholog i oni, kao, daju nam neke zadatke da bi mi, kao, nešto izvršavali. I sad koliko

možeš ti da tu vladaš s tim, da budeš, recimo, u sobi neki ... jedno vrijeme kao ti sada, onaj, da bi druge bolesnike, koji su bolesniji od tebe, pomagao, da bi, ovaj, šta znam? Prate te oni, oni imaju te službe.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste sa bilo kim ili sa bilo kojim lekarom, za vreme tih savetovanja, razgovarali o vašim osećanjima u vezi onoga šta se dogodilo 7. juna, na reci Drini? Da li ste o tome razgovarali?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne sjećam se, nisam. Ne znam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Za vreme tih savetovanja, jesu li lekari nešto beležili u vaš zdravstveni karton? Da li ste primetili da nešto zapisuju?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, uvijek oni prate, ovaj ... Daju oni svakom bolesniku mogućnost da nešto kaže, da bilo šta da ispriča. Uvijek oni prate, zapisuju, sigurno, oni to. Po tome, određuju terapije i dalje liječenje.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine Vasiljeviću, zar nije tačno da, kada ste otpušteni sa ortopedije, niste želeli da idete kući i da ste vi, lično, tražili da vas smeste na neuropsihijatriju? Da li je to tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Na ortopediji, na ortopediji kad sam bio, nisam htio kući. A, da vam pravo kažem i ovo, osto bi ja još u bolnici, sigurno. Ja sam molio doktore. Desi se isto tu, preko puta mene, u krevetu umrije bolesnik jedan od alkohola isto. 40 i ... nije imo ni 40 godina. Pa i tebe uvati strah. Gledamo mi kako umire, pomažu doktori, al ne mogu ništa da učine. E, onda oni kažu: "Evo, vidite šta uradi rakija od čovjeka, alkohol." Borili se, borili sat, dva vremena i nisu mu mogli ništa pomoći. Mi smo to gledali.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Vi ste, za vreme svog svedočenja, nekoliko puta rekli da ste u to vreme bili mentalno slomljeni. Ja vas pitam: To što ste se osećali mentalno slomljeni, da li je to rezultat samo vašeg alkoholizma ili rezultat nekih strašnih stvari koje su se dogodile za vreme konflikta?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja mislim da je sve to došlo i uticalo. Sve. I strah za djecom i sve ti ratni problemi i alkohol, šta znam? Sad, kolko je ko sposoban da to podnese. Ja sam se bojao rata, bojao sam se gladi, bojao sam se djeci, bojao ... Ništa ti tu ne možeš dobro čuti.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li može da se kaže da je, jednim delom, vaše emotivno stanje bilo posledica ne samo vaših strahova za vašu sopstvenu decu, nego i zbog dela koje ste videli da su počinjena protiv drugih ljudi, uključujući muslimane, u Višegradu?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ma sve, sve to dođe. Ništa dobro ne čuješ u to vrijeme, baš ništa dobro.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine Vasiljeviću, imam da vam postavim još samo nekoliko pitanja, pa ćemo da završimo. Proveli smo gotovo četiri dana, slušajući vaše svedočenje o predmetu koji je pred ovim Pretresnim većem, a sada vas molim da vrlo pažljivo razmislite, pre nego što odgovorite na moja sledeća pitanja. Sud će, pažljivo, da odvaga ono što ste rekli tokom ovog suđenja, kao i svedočenja drugih svedoka, koji su se pojavili pred ovim Pretresnim većem, a, očigledno, vaša verzija se razlikuje od njihove. Dobijate, sada, poslednju priliku da budete potpuno iskreni pred ovim Pretresnim većem, ukoliko to do sada niste bili, u vezi vaše uloge koju ste odigrali 7. i 14. Želim da vam predočim sledeće činjenice i da vas pitam da li ih priznate ili poričete. Da li je činjenica da ste, u leto 1992. godine, pa do trenutka kada ste hospitalizovani, sarađivali i učestvovali, bar nekoliko puta, sa Milanom Lukićem i njegovim ljudima u izvršenju zločina protiv nekih muslimana koji su živeli u Višegradu? Da li je to tačno, gospodine Vasiljeviću?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Samo u Sasama, kod rijeke sam bio, kad je izvršen taj zločin, I bio sam, rekao sam, u selu u Mušićima, kad sam išo iz Prelova, ovaj, kad je navratio u kuću kod ovih svjedoka, kod oca svjedoka 059.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Nije li činjenica, gospodine Vasiljeviću, da vam se dogodio niz stvari, u to vreme, koje su vas podstakle i dale vam želju da izvršite zločine, zajedno sa Milanom Lukićem, protiv muslimana. Između ostalog, tu je smrt vašeg rođaka od muslimanske ruke, zatim, to što ste bili poslani na borbenu liniju u Rujište, gde ste osećali da ste u opasnosti, kao i hapšenje vašeg kuma Sredoja Lukića, to što je on bio talac, i njegovo otpuštanje iz policije. Konačno, tu je i činjenica da ste bili prisiljeni da čistite ulice u Višegradu, zajedno sa muslimanima, za kaznu što niste izvršili svoje zadatke u Prelovu. Nije li tačno da je sve to doprinelo vašoj motivaciji da izvršite te zločine, sa Milanom Lukićem?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja nisam nikad sa njim činio nikakav zločin. Što se tiče 14., nemam pojma ja o tome, ni da će on to uraditi, ni da je uradio. Nisam znao to do Haga. Sredoje Lukić je bio uhapšen u, u ... polovinom aprila. Znači, šta ću se ja osvećivat za njegovo hapšenje? Pitali ste me još, ovaj, izvinjavam se, za rođaka. Da vam kažem, šta ću se ja svetiti nekom za mog rođaka ko nije tu ni kriv ni dužan. U stvari, on je poginuo u šumi, na terenu. I mi ne znamo nikad, ni njegov otac, ni ... ko ga je ubio. U stvari, to je bila u šumi borba. Nikada, ovaj, nit je ujak se raspitivao, šta ... To je u šumi bilo, poginuli ti ljudi. Nema tu šta.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine Vasiljeviću, vi biste hteli da mi poverujemo da, u tom razdoblju, niste osećali nikakvu netrpeljivost prema muslimanima u Višegradu? Da li je to tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja vama da samo kažem, ja ne bi mogao, prvo, kuću najmanju zapaliti, jer sam je pravio i znam kake su to muke i kolko para i svega. A da ne pričam o ljudima. I nisam. Nadam se da ću dokazati. Ne bi mogao

kuću, ne bi mogao ni jednu zgradu, jer ja znam šta znači praviti kuću. I ja sam je teško pravio, i nisam je završio ni pola. A pravio sam je 15 godina.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Kako biste vi okarakterisali osećanja, koja ste imali prema muslimanima, u Višegradu, u junu 1992. godine?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: To je ... Ja sam sa muslimanima vrlo fino živio, s kolegama slagao se, nikad problema najmanji, nikad. Uvijek smo zajedno radili, zajedno popili. Noći, posle fajronta, znali smo otići prema Užicu i prema Rogatici. Nije bilo bitno dal si Srbin, dal musliman, mi smo stvarno se fino slagali. Meni nijedan kolega il kolegunica ne svjedoče tu, koji me znaju odlično. Meni više od 70% svjedoče nepoznati ljudi. Meni nepoznati, sad kolko sam ja njima, ne znam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine Vasiljeviću, možete li da nam date jedan konkretan primer u vreme tog nemirnog razdoblja u Višegradu, kada su muslimane odvodili iz njihovih kuća, ubijali, a druge prisilno proterivali, dok su jedni bežali iz straha, možete li da nam date jedan konkretan primer nečega što ste vi učinili da pomognete tim muslimanima sa kojima ste, kako tvrdite, oduvek imali dobre odnose?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Oću da vam samo kažem ovo. Evo, samo da uzmem, nema veze, ajde ... Sad oni to možda čuju, prate. Kad je počeo rat, kad su zarobili, ovaj, VG-10 i ostale, ja sam pustio Selima (*nerazumljivo*) dvojicu muslimana, jedan je Dragović, a jedan Marić, mladića koje su pohvatali srpska policija sa oružijem. Ja sam ih puštao kradom. Ja sam ... jer kad se napuštala Banja, i odveo ih jedan stariji čovjek, Srbin. Oni su živi danas danle. Ja sam ih lično pustao. Kad su prešli preko brijega, mi smo ostali dole, u stvari, kad su oni, kad su prešli, pustio ih ... I bio sam, ma ne sad, kritikovan. Šta će me kritikovat, nego ja lično pustao. I oni sad to, možda, i slušaju I sve to. Ali ja bi njima makar svjedočio ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Znači, ...

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: ... da sam imo nekog, izvinjavam se, da sam imo nešta loše, ja bi ... šta bi me interesovalo? Ajd ako neće, ja ne mogu da ...

SUDIJA HANT: Gospodine Grum, prevodioci nam daju do znanja nešto, ali zbog brzine, nije, možda, sasvim jasno o čemu se radi. Pogledajte na vrhu ekrana, odgovor svedoka se, upravo, pojavljuje: "Živeo sam dobro sa muslimanima, sa svojim kolegama. Nikada nisam imao probleme sa njima." Da li vidite odgovor?

TUŽILAC GRUM: Da, časni Sude.

SUDIJA HANT: I evo, beleška prevodioca, nakon vašeg pitanja, a pre odgovora, kaže: U prethodnom odgovoru, svedok kaže da oni nisu bili njegove kolege. Dakle, ne znam da li to znači da je bilo kontradikcije u odgovoru ili da oni ispravljaju taj

odgovor kad kažu da "nisu kolege". Nisam siguran, ali bolje bi bilo da to razjasnite? Mogli biste, možda, da pitate svedoka šta je time želeo da kaže.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine Vasiljeviću, možete li, molim vas, da razjasnite jesu li ti ljudi, ovi svedoci o kojima govorite, bili vaše kolege ili nisu?

SUDIJA HANT: Ne, ne. Izvinjavam se. Pročitaću vam ... Evo, sad je nestalo sa ekrana. Pročitaću vam šta je rekao. Pitanje je bilo: Vi biste hteli da mi poverujemo da, u tom razdoblju, niste osećali nikakvu netrpeljivost prema muslimanima u Višegradu? Da li je to tačno? Odgovor je bio: Ja vama samo da kažem, ja ne bih mogao, prvo, kuću najmanju zapaliti ... i tako dalje, svedok nastavlja da poriče činjenice. Zatim ide pitanje: Kako biste vi okarakterisali osećanja, koja ste imali prema muslimanima, u Višegradu, u junu 1992. godine? A odgovor je ovako zabeležen: Ja sam sa muslimanima vrlo fino živio, s kolegama slagao se, nikad problema, najmanji nikad. Uvek smo zajedno radili, zajedno popili ... I svedok dalje govori o tome kako su išli na piće. Dakle, prevodioci na to daju komentar i ukazuju da u prethodnom odgovoru, u poslednjem koji sam pročitao, svedok je rekao da to, takođe, nisu bile njegove kolege.

Prevodilac: Časni Sude, prevodilac veruje da je on mislio na svedoke koji svedoče u njegovu korist, da su to ljudi koje on nije poznavao.

SUDIJA HANT: U redu. Mislim da je sada razjašnjeno. Izvinjavam se što sam to uradio, ali kada se vratimo na to, imajući u vidu da ste pokrenuli važno pitanje za njega, želeo sam da to bude sasvim jasno u transkriptu. Dakle, on govori o svedocima, a ne o svojim kolegama sa kojima je radio.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine Vasiljeviću, nije li tačno da ste, u vreme kada ste bili sa Milanom Lukićem, saznali da je Milan Lukić najčešće govorio laži svojim budućim žrtvama kako bi one ostale mirne, i tako mu pomogle izvrši zločin nad njima? Nije li to tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Izvinjavam se, nisam razumio pitanje baš najbolje, pa ako možete ponoviti.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Nije li činjenica da, kada ste bili sa Milanom Lukićem i ljudima iz njegove grupe, da ste saznali da je jedno od oružja koje su koristili protiv svojih žrtava to da im govore laži, laži kako bi ostale mirne, laži kako bi im olakšali da izvrše zločine nad njima? Vi ste nam sami dali nekoliko takvih primera. Nije li to tačno? **OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR:** Pa, recimo, ovaj primjer u Sasama, pored rijeke. Tačno je lagao razmjenu, a i onda ... Pa, šta znam ja sa čime se on sve služio? Ja, mene opisuju stalno svjedoci da me viđaju i na Bikavcu i Pionirskoj. Nisam ja, nisam sa njim ja toliko se ni družio. Ja što sam sa

njim, to je kao kum. Sad, kako on varao te ljude ... Ja kad sam došao u bolnicu, tu nešto se, radio zločine. On, najvjerojatnije, da .... da je na sve načine pokušavao da prevari.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Pa i u selu Mušići, niste li tamo saznali da je tim ljudima rekao da ostanu u selu, da će da budu bezbedni tamo? Nije li to bila još jedna od laži koje je Milan Lukić rekao tim ljudima i time su ti ljudi njemu pomogli da on izvrši zločin protiv njih?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, on taj dan ništa nije uradio baš. Mislim, ovaj, da je maltretirao, da je nekoga udario, da je uzimao novac, nije. Nije, stvarno nije. E sad, sutradan, i poslije nekoliko dana, vidim da je dolazio, vidim da je vodio braću Bosne. Ko će znat, vodio cure na silovanje, šta znam, pljačko, tražio ... Ne znam, odvodio ljude, ubijo.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ali vi ste bili prisutni prvog dana, kada je okupio ljude iz Mušića i naložio im da ostanu u selu i kada ih je uveravao da će da budu bezbedni u selu? Vi ste tada bili prisutni, zar ne?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jest, tražio oružje ko ima da preda, ko ... Ma, sada pravo da vam kažem gospodine, Milanova posla ... Ko zna sve šta su njegove namjere. I lukav je on, lukav on puno. Ne govori on nikom ništa šta će uradit. Ni šta je uradio, nit ... On krije, takav čovjek. Ja ne znam. On dok je bio tamo, pa dok se krio, ja mislim da nikad niko nije znao gdje se krije. Možda je neko znao, od njegovih. Al ja mislim da je, i ako bi ti reko da je negdje, to nemoj mu vjerovati.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine Vasiljeviću ...

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Bio je on lukav ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Zar nije tačno da, u vreme kad ste vi sa Milanom Lukićem počinili zločine, da ste i vi žrtvama govorili laži, da bi oni ostali mirni i tako pomogli Milanu Lukiću da poćini te zločine? Jedan od primera koji ste nam isprićali je onaj kada ste ljudima iz Mušića rekli da će sve da bude u redu. Zar nije činjenica da ste i vi govorili laži žrtvama ovih zloćina?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja vama samo da kažem, nisam znao, ovaj, da ćemo se vraćati sutra i preksutra. I nije uradio taj dan ništa. A Milan ne bi meni reko, sigurno, da ide sutra i preksutra i da će to uradit. Nemas ja nikakog ućešća tu, da bi ga ja mogo poslati il da bi ga mogo sprijećiti. Njega nisu sprećile vlasti, a da sam mogo ja, nisam. Milan je takav čovjek. Zašto, ja bi išao sa njim, onda, sutradan u Mušiće. On bi mene pozvao, da sam njegov ćlan.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine Vasiljeviću, zar nije taćno da, 7. juna 1992. godine, da je sve što ste mogli da kažete Mehi Tešoviću pre njegove smrti, da ga utešite, bilo jednostavno trik da bi bili sigurni da je on smiren i da tako olakša

vama, Milanu Lukiću i još dvojici da ga odvedete do reke i da njega i još šest drugih muškaraca, da im pucate u leđa. Zar nije to, zapravo, ono što se desilo 7. juna?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nisam znao, gospodine, djece mi, da će ih ubijati. Nisam znao, djece mi moje. Odakle sam znao da on njih hapsi, da će ih dovesti? Nisam ja njemu trebo ni zašta, šta će ... On je planiro, on je tako odredio. Nisam i nisam. Pa, ne bi ubio kolegu sa kojim sam radio, pa ne bi smio radi boga, pa ipak je on meni valjo.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine Vasiljeviću, zar nije tačno da tog dana, na obali reke, vi jeste imali automatsku pušku i jeste je uperili u te ljude, koji su bili uplašeni i koji su vas preklinjali, u te nenaoružane ljude, koji su bili postrojani na obali reke i da ste im pucali u potiljak i u leđa i pokušali sve da ih pobijete? Zar to nije ono što se desilo?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Sedmog nikada nisam imao oružje. Kako sam izašo iz zatvora iz Zenice, nikad. Jedan je svijedok iz (*nerazumljivo*) reko poluautomatsku pušku, jedan automatsku. Velka je razlika između poluautomatske puške i automatske. Al nisam. I da sam imao, ne bi pucao. Ne bi, i da sam imao, jer znam da sam razdužio oružje, da sam predo, na Bikavcu, komandi. A i da sam imao, ne bi, gospodine. Pa, ne bi smio, radi boga. Pa, ja sam sa Mehom puno radio. On je meni bio majstor. Nije zaslužio ničim to kod mene ... Stariji kolega, godinama radili. Pa, nije to baš tako ubiti čovjeka. On je meni sam lako ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine Vasiljeviću, zar nije tačno da je vaše loše psihičko stanje, u stvari, bilo posledica vašeg osećanja krivice i slika zločina u kojem ste učestvovali 7. juna. Zar to nije faktor koji je doprineo vašem lošem psihičkom stanju?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jeste. Teško je to meni bilo onda. Teško mi je sad, pogotovo kad sam optužen. Al nemam ja pojma da će njih Milan dovesti i ovi ljudi, nemam pojma šta će uradit. Pa, on je sve to planiro, on je to na svoj način uradio. Pa, šta sam ja ... On je mogo dovesti i druge ljude i vodio je, šta ja sve znam. On odsječe čovjeku glavu i nosa po školi gore, imam i takvu jednu izjavu. Pa, gospodine, pa ne može se niko sa njim mjerit. Nisam ja njemu mogo planirat ništa i pomoći, pa nisam mogo. Nisam ja trebo nizašta, šta ću ja njemu?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine Vasiljeviću, 14. juna, zar nije istina da je ono šta se dogodilo tog dana, nakon što ste ubedili te ljude da ostanu u kući, nakon što ste ih uverili da će biti bezbedni, upravo onako kako je to uradio i Milan Lukić sa ljudima iz Mušića, nakon što ste počinili prvi deo zločina, to jest omogućili, uspostavili uslove za taj zločin, da ste direktno i odmah otišli odatle, ne da bi spasili nekog izgubljenog konja, već da bi obavestili Milana Lukića da imate još muslimanskih žrtava nad kojima mogu da se počine zločini, zločini kao što je onaj u

kojem ste vi učestvovali 7. juna. Zar nije to ono što se desilo? Otišli ste pravo Milanu Lukiću i rekli mu za ljude koje ste vi ubedili da ostanu u toj kući?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja vama kažem da sam otišo po konja. Ja njega nisam mogao vidjeti. A Milan Lukić, da ja njemu ... Pa zna on to bolje nego ja, i gdje su. On je, pa on, znači, poslije tri sata, kad dolazi, ne znam tačno, ih pljačkaju od osam do deset, kako tako svjedoci kažu. Pa, zar sam ja jedini koji zna gdje su ti ljudi? Pa, to je ulica. Pa, prvo, ja sam pio, ne bi Milan meni vjerovo ništa. On nikad nije pio, nije pušio.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine Vasiljeviću, 14. juna, ne samo da ste rekli Milanu Lukiću za ove ljude, zar nije tačno da ste se vi i vratili sa njim u tu kuću i da ste ostali ispred te kuće, dok su Milan Lukić, Sredoje Lukić i Šušnjar bili unutra, pljačkali te ljude, uzimali im ono poslednje što su imali? Zar se to, u stvari, nije desilo 14. juna?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nikad nisam bio pred tom kućom. Nikad i nikad i nikad. I da znam da su oni pljačkali, nikad. Nikad. Ja vama ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine Vasiljeviću, zar niste vi, kao što su svjedoci ovde posvedočili, pomogli Milanu Lukiću i drugim ljudima da premeste te ljude iz kuće pored puta u kuću, koja je bila pozadi, da bi ih ubili? Zar to nije ono što se desilo?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: To se, valjda, desilo oko 11, pola 12, a ja sam u bolnici već, u Užicu. Nisam mogao ja, fizički, bit prisutan.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine Vasiljeviću, zar nije istina da vi niste slomili nogu padom s konja nego da ste slomili nogu na strmoj i klizavoj obali potoka, pored kuće koja je zapaljena?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Hoćete ... Izvinjavam se, dal sam vas razumio, da sam ja slomio nogu pored kuće koja je zapaljena?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ja vas pitam zar nije činjenica, zar nije istina da ste vi slomili nogu tako što ste se okliznuli, dok je činjen zločin nad tim ljudima, kada ste otišli iza kuće i okliznuli se na strmoj i klizavoj obali tog potoka?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: To je izmišljotina, gospodine, a ja imam svjedoke gdje sam slomio nogu. Imam svjedoke. I ima doktori, i u Višegradu kad su me primili, a ovo se dešava u 11, pola 12 noći. To je izmišljotina.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine Vasiljeviću, zar nije tačno da zločin nije počeo onda kad je upaljena šibica u tom zadnjem delu kuće? On nije čak počeo ni onda kada ste vi ubedili te ljude da ostanu u kući, već da je, možda, prvi čin u ovom zločinu vaše prisustvo u Pionirskoj ulici ranije toga dana, kada ste pokušavali da

ubedite muslimane koji su se, možda, krili po kućama da izađu i da se identifikuju. Zar nije, u stvari, tada počeo ovaj zločin?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nemam ništa, gospodine, sa tim. Nisam znao, djece mi, nisam znao da će Milan to uradit i šta će uradit. Da sam prisustvovao, nisam sigurno. Da jesam bio nekim slučajem, da nisam slomio nogu, ma ispričo bi ja vama sve, pa koliko sam ja kriv, šta sam vidio, ko je bio ... Ne bi nikoga žalio, pa dal je jedan ili 50 prisutnih. Al ne mogu vam reći ništa o tome. O zločinu ne mogu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Časni sude, nemam više pitanja.

SUDIJA HANT: Gospodine Domazet.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT DOMAZET

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Gospodine Vasiljeviću, gospodin Grum vas je veoma i opširno ispitivao o tome šta predstavlja kumstvo, uopšte, u srpskom narodu, a i u vašem slučaju kumstva familija Lukićevih i familija Vasiljevićevih. Ali vi ste, detaljno, odgovorili o tome ko bi mogo da bude kum i kako je došlo do toga da vi budete taj, koji je bio kum na venčanju Milana i krstio decu. Ako se sećate, rekli ste da su to mogle četiri, na pitanje gospodina Gruma, četiri člana familije: vi, vaš brat i deca vašeg brata, je li tako?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja, moj brat, i mog strica sinovi. Djeca ... moga strica sinovi. A ja ću va još reć da sam ja najstariji od nas četiri, pa to, po redu, i pripada meni. Mada ne mora znaćit, nije grijeh ni drugi ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Upravo je ... Upravo sam i to hteo da pitam. Je li vaš brat, dakle, mlađi brat, brat rođeni o kome ste govorili?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Brat je od mene mlađi devet godina.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle, ako sam vas dobro razumeo, rekli ste da, po običaju, ide po nekom redosledu starešinstva. Dakle, od vašeg oca prelazi na sledećeg najstarijeg, a to ste bili vi. Je li tako?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle, kada ste odgovorili na pitanje gospodina Gruma o tome, vi ste rekli: "Moj brat je živeo u Beogradu, a ja u Višegradu." Dakle, to nije bio jedini razlog verovatno, već i ovaj, koji ste sad naveli?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, da. Bio bi red da oni ponude meni, apsolutno, ovaj ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kada se radi o sklapanju braka Milana Lukića, je li se sećate dobro tog dana?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: To je bilo venčanje u ... građansko, dakle, u opštini ili u crkvi?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: U opštini, kod matičara.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Uobičajeno je da, pri tim venčanjima, pored mladenaca i kumova, dakle, dva svedoka, jel tako, koji su obavezni, mogu da prisustvuju i drugi gosti. Da li je to bio slučaj prilikom sklapanja braka Milana Lukića, kome ste vi bili svedok?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne. Ja sam vodio sina na injekcije, bio je nahlađen. I kad smo bili preko drinskog mosta, stigo me je Milan kolima. "Gdje si pošo?" Reko: "Vodim Nikolu, na dijete Nikolu, na injekcije." On me stavi u kola do bolnice. Ajde, kaže, kad to završimo da mi budeš kum na vjenčanju. A gdje ću, reko, nisam ja spreman. Treba tu uzeti prstenje i ovo, ono. Pa, malo meni bješe nezgodno, nemam para da uzmem prstenje. "Ne treba ništa. Imam je prstenje." Dobro sad, šta ću, ne mogu ja to odbijati. Moram. Ovaj, odemo gore, dijete primi injekciju, dovuče me kući. Doću ja, kaže, za pola sata. Dobro, ja se malo sredim, obučem. Gore u opštinu, samo matičarka, ne mogu, ovaj, govorit imena, i ovaj ispred, taj, kako se zove čovjek ispred opštine ... Oni se zovu, ne mogu se sad sjetit. To je, kao, neki glavni taj ispred opštine. I ja i jedna djevojčica, Vidaković, kuma od njegove žene. Nismo mi ostali pet minuta. To je sve, on tamo dao podatke, potpisali, matičar pročitao, otišli na ručak tu kod njega, u stan. I to je sve. Nit je tu bila svadba, ništa. E, dao mi je on prstenje. Ja sam dao tamo pred matičarom, njemu i ženi. Meni je to bilo neprijatno, ali nije to da ja, onaj ... Al dobro, on je kum, pa kad je tako rješio ... Ja sam moro da kupim to prstenje. Moro bi uzajmit neđe pare, da nije mi on dao, to prstenje. Al, valjda, je on znao da ja to nemam i tako ... I tako da je završeno to vjenčanje. Da vam kažem, ja ne znam, sad to meni, kako će ići ... Ali to su običaji, ja to nisam smio odbijati. To je red, to je greota odbijati. A sad, šta je Milan i kako ... Ne znam šta da kažem. Dijete sam mu krstio isto.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle, i to prstenje, koje kažete da je u narodu običaj da kum kupi i on donese, i to je on kupio i dao vam da, prilikom sklapanja braka, date.

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jeste, jeste. I da sam ja to znao prije deset dana, ja bi se moro snaći. Al, stvarno, taj dan on ... Znao što je on to žurio? Njemu je žena trebala da se porodi. I ona, nekako, poslije nekoliko dana i porodila se

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle, tog dana u opštini, bili su prisutni, kako ste rekli, samo matičar, dakle, službenik, lice koje venčava, ako je to bila odbornik u to vreme ...

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Žena matičar, odbornik taj opštinski, ja i ta jedna djevojčica, kao kuma njegovoj ženi. Prijateljica. Bila je sad ona, bila je kao kuma njegovoj ženi. E tako ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ja vas molim da, zbog prevoda, uvek sačekate. Dakle, ta ...

SUDIJA HANT: Da li ste čuli to, gospodine Vasiljeviću ili gospodine Domazet? Znači, gospodine Vasiljeviću, molim vas da sačekate kraj prevoda pre nego što počnete da odgovarate. Čini mi se da je jako mnogo vremena prošlo otkako sam morao to da kažem.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ta devojčica, kako kažete, verovatno devojka, jer je morala da bude punoletna da bi bila svedok. Ona je bila drugi svedok prilikom venčanja?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Obzirom na ovo, znači da ni vaša supruga nije prisustvovala tom činu?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Niko. Samo nas dvoje i ovi opštinski ... Matičar i opštinski, ovaj, službenik. Odbornik, kako se kaže ... Odbornik, ja mislim. Matičar je žena, žensko.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Posle toga ste otišli, kažete, na ručak, jer isto ova lica, dakle, njih dvoje i vi, koji ste bili svedoci?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Samo mi svjedoci. Kumovi.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: A da li je to uobičajeno, gospodine Vasiljeviću?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, jeste za vjenčanje se napravi, ovaj ... Dobro, kad idemo redovno ... pa, pravi se svadba. I pozivaju i prijatelji i familija i puno toga, ovaj, bude. I komšije i to ... A, u ovom slučaju, nije on ništa. Jer njemu je žena trebala da se porodi. On je to sve na brzinu, tako ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li se sećate, gospodine Vasiljeviću, koliko je proteklo vremena od tog dana do dana kada ste krstili njihovo dete? Otprilike.

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, bila je ona velika, bila je, ja mislim, blizu dvij i po godine, kad je, ovaj ... Sad ću vam ja reć, ja mislim, ne znam tačno

1980. godine da je krštena, tako mislim. Možda krajem ... Ne znam, tako ... Bila je velka. Prohodala, ne prohodala nego ... Velka je bila, dvije i po godine. Dvije najmanje. Više od dvije i po godine ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Gospodine Vasiljeviću, razumem da kažete da je imala oko dve il dve i po godine, ali vas molim da pogledate u transkriptu godinu, jer to ne može da bude ... Može da bude samo greška, jer stoji, kako vidim, a i rekli ste 1980. 1980., to je pre 20 godina.

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne. Izvinjavam se, ovaj, 1998.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Tom prilikom, da li je Milan Lukić pravio svečani ručak ili večeru ili onako kako je to uobičajeno da se radi?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li je vaša supruga prisustvovala tome?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Gospodine Vasiljeviću, na pitanje gospodina Gruma o Milanu Lukiću i onima koji su sa njim bili, kada se radi o imenu takve grupe ili kako su ih nazivali, vi ste, na jednom mestu, rekli da se zvala Četnički pokret. Da li je to tačno, a ukoliko jeste, kako ste to čuli ili da li su postojali i drugi neki nazivi, kako su ih nazivali, ili su se oni sami nazivali?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, ja mislim tako, da je Četnički pokret. Šta znam sad? Svjedoci kažu Bijeli orlovi. Ja nisam za njih nikad čuo kao Bijeli orlovi, al sad, šta ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: A da li ste čuli za neki naziv "Osvetnik"?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: To je kasnije, mislim da su oni to dali, onaj, to ime, ovaj, toj svojoj grupi. Znam da su imali neku zastavu "Osvetnik" kasnije, ja sam bio na bolovanju ... I to, nosali su ... Šta ja znam šta je on radio i kako?

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Na pitanje gospodina Gruma o tome da li ste nekoga od poznatih zapazili u ulici Pionirskoj, 14. juna, osim Muje Halilovića sa kojim ste seli, vi ste, gledajući spisak, rekli nekoliko imena. Među njima ste spomenuli VG-61, ja vas molim da pogledate u spisak, za koga ste, i pred ovim sudom, videli deo njegove izjave. Da li ste ovog svedoka lično videli, ili ukoliko ste videli, i razgovarali ili pretpostavljate da je bio, obzirom na izjavu koju je davao?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne, ovaj, ja sam ... Ne znam kako sam se izrazio. Možda sam pogrešno. Ja sam za njegovog oca, da sam vidio, koji je bio na kaseti. A njega nisam vidio.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ne. Pardon. Ja se izvinjavam ako ste mislili ... Upravo sam na tu osobu mislio, na tog starijeg. Dakle, na oca.

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Njegovog oca, da. Ja sam tako mislio. Nisam mislio na VG-061.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle, tu osobu ste videli tog dana?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Oca?

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da.

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, mislim da jesam. Jednog čovjeka malo debelog. Ja njega znam, samo ne znam kako se zove, što je bio na slike one, kad su pokazivali. Vidim da se i on preziva ... (*izbrisano po nalogu Pretresnog veća*) ... ali zaboravio sam kako mu je ime. Baš je svjedokinja govorila kako mu je ime, al ja nisam, opet, zapamtio.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Molim vas da pogledate u spisku VG-115, o kojoj ste se, takođe, na pitanje gospodina Gruma, izjašnjavali. Da li je to osoba koja je bila sa grupom iz Koritnika?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nikad ja nju nisam vidio, nit ja ... Mislim jesam je viđo u Višegradu, ali taj dan ništa mi nije poznato.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li ovo znači, gospodine Vasiljeviću, da svedoka VG-115 niste videli tog dana u ulici Pionirskoj?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne sjećam se uopšte da sam je vidio, ni u kom momentu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Meni se čini da ste nju pomenuli kao svedoka koga ... koju ste videli, zato sam vas ovo i pitao. Pa, obzirom da je moguće da je tako, ja vas ponovo pitam da li ste sigurni? Dakle, da li ste ovu osobu videli tog dana u ulici Pionirskoj?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne sjećam se ništa da sam nju vidio. Ne sjećam se. Ja ne znam da sam reko. Možda sam nešto pobrko. Ovaj, ona kaže mene vidi čitav juni mjesec, ja sam u bolnici, i na Bikavcu i u Pionirskoj. Nešta mi nije to poznato. A znam nju dobro. A i ako sam je vidio, ne znam što bi ... Mislim, nije ostalo ništa da ja to ... da bi me sjećalo.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Jedno od pitanja gospodina Gruma je bilo i pravac od hotela, u centru grada, do ulice Pionirske, jer se odnosilo pitanje da li ste nekoga videli na tom putu. Moje pitanje je: Da li od hotela u Višegradu prema ulici Pionirskoj, pre svega da li se prelazi preko mosta na Rzavi?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Do tog mosta, a od hotela u Višegradu, da li postoji jedan ili više mogućih pravaca, kojim bi se kretali ljudi?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Od rzavskog mosta prema hotel "Višegrad"?

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Od, ili obrnuto?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Može se ići Drinom. Ima dolje Jondža zvana, ima put, a može kroz centar.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle, od hotela "Višegrad" do rzavskog mosta, postoje bar dva pravca, potpuno nezavisna puta ili ulice?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Od rzavskog mosta prema Pionirskoj, da li je to isti slučaj ili postoji samo jedan?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Samo jedan put.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kada ste rekli da ste ovog konja zatekli gore u, iznad ulice Pionirske, odgovorili ste da je konj bio vezan, je li tako?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Pitanje gospodina Gruma je bilo: zašto ste uopšte išli po tog konja, jer on kaže da je konj mogao da preživi i živi tamo. Da li ste vi znali da je on bio vezan ...

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: ... Od osobe koja vam je vas je uputila tamo?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Kad sam došo gore, ja sam vidio da je bio vezan. Bio je utabo dobro onu travu i ono ... opaso, kako bi reko sad to?

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li bi, po vama, obzirom da ste objasnili da dobro poznajete konje, mogao da preživi da je ostao tako vezan, a da ga niko nije uzimao?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, ne bi mogao. Njemu treba voda, konju, treba hrana ... Mada bi neko naišao, sigurno da bi ga, ovaj, odriješio i proveo negdje. A tako vezan, ne bi mogo ostati. Pa, sigurno bi neko naišo drugi, spasio.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Na pitanje gospodina Gruma u pogledu šta ste mislili sa tim konjem da uradite, nekoliko puta ste upotrebili jedan izraz, koji na srpskom jeziku, odnosno, vi ste to rekli: "Odbiti konja". "Hteo sam da odbijem konja prema Drinskom." Prevodioci su to "odbiti" prevodili kao što je na engleskom *refuse*,

mada to nema nikakve logike, ako se upotrebi srpski jezik. Hoćete li objasniti šta ste mislili pod time, kad ste rekli: "Hteo sam da odbijem konja prema Drinskom"?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Uputim. Jednostavnije, uputim.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle, izraz "odbiti" ste upotrebljavali kao uputiti.

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, uputiti.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala.

ADVOKAT DOMAZET: Vaša visosti, da li ćemo prekinuti?

SUDIJA HANT: Samo jedan trenutak.

(Pretno veće se savetuje)

SUDIJA HANT: Nastavićemo sutra ujutro, u 9.30.

Fond za humanitarno pravo

